a time ſit completa. ¶ Si poſt
mortē hereticorū qui duȝ vi/
b uerēt catholici putabanť: bo
c na ipoꝝ a catholicis eorū fi/
liȷs vel nepotib⁹ aut extrane/
d is quibuſcū ꝗ ſpacio. xl. an.
e fuerit bona fide poſſeſſa ſan
ctim⁹ eos ſup bonis hmōi eti
f am a romana eccleſia in hoc
caſu non eſſe vlterius mole/
ſtandos: ꝗꝗ illi quorum bo
g na fuerint nunc detegantur
h heretici extitiſſe.

De ſententia et re iudicata.

Innocen. iiij. in cōcilio lug
dunen. Iudex qui contra iu/
ſticiā et cōtra cōſciētiā aliqd
in iudicio fecerit in grauamē
partꝭ p gratiā vł p ſordes cō
dēnādus eſt parti leſe in eſti/
mationē litis et p annuȝ eſt
ſuſpēſuſ: ⁊ perpetuo ſi medio
tēpore ingerat ſe diuinis: ni/
ſi papa cū ipſo diſpenſet. Io/
i hannes an. ca. I
k Q Am eterni tribu/
nal iudicis illū re/
l um nō habeat: quē
m n iniuſte iudex condemnat te/
o p ſtante ꝓpheta: nec damna/
q bit eum cum iudicabiť illi.
r ¶ Caueāt eccleſiaſtici iudi
ces et prudenter attēdant: vt
s in cauſarū ꝓceſſib⁹ nil vēdi/
t cet odiū: vel fauor vſurpat:
timor exultet: premiū aut ex/
pectatio premiȷ iuſticiam nō
v x euertat: ſed ſtateram geſtent
in manibus: lances appen/
y dant equo libramine: vt in
omnibus que in cauſis agen
da fuerint: preſertim in con/
z a cipiendis ſententiȷs et feren/
dis pre oculis habeant ſoluȝ
b c deum illius imitantes ex/
emplum: qui querelas popu/

pxi. a ¶ Cōpleta. Vt ſubducanť tpa ſciſmatū vaca
Additio tionū. (dicit Arch. ꝙ ſiue vere vacēt ſiue iterpratiue. ſ. e. c. j. §. j. xvj. q. iij. prima actione. cū duob. c. ſe. Io. an.) hoſtilitatū et ſimilia. ſ. e. c. j. ⁊. c. ex trāſmiſſa. ⁊. c. cū nobis. b ¶ Putabāť. In aliȷs igiť hec pſcriptio locū ñ habȝ. ad hoc. ſ. de preſū. nonne. c ¶ Catholicis. Bñ dicit: quia ſecus ſi eſſent heretici. illi enim nihil poſſunt poſſidere. xxiij. q. vij. per totum. viij. di. quo iure. ergo nec p/ ſcribere: qꝛ pſcriptio ſine poſſeſſione nō ꝓcedit. ſ. de ꝓba. ex litte/ris. ſ. eo. cauſaȝ. ff. de vſuca. ſine poſſeſſione. ⁊. de regu. iur. c. iij. d ¶ Quibuſcū/ꝗ. Dū tñ catho/licis. vt. ſ. e ¶ Bona fide.
ñ ds di Credebāt patres
f habe/ vel teſtatorē fu/
bonam iſſe catholicū. et
lem ſic iuſto titulo in ipſos eorum bo/na tranſiſſe. f ¶ In hoc ca/ſu. No. ſpecialeȝ caſum in quo q̄/dragenaria pſcriptio currit cōtra romanā eccleſiam: ⁊
Addi. fungiť vice aliarū eccleſiarū. (vide qđ nota. xvj. q. iiij. volum⁹. in glo. antepe. ⁊ ꝙ no. de ca. mo. dilectus. et ꝙ ibi dixi. p qđ decido qđ h no. Archi. Io. an.) ſic olim omnes eccleſie gaudebant priuilegio centū anno. C. d ſacroſan. ec. vt inter diuinū. g ¶ Nūc. Scȝ tpe q̄ ec/cleſia vult bona vendicare ſi referať ad verbū detegā tur. vel nūc. ſ. tpe mortꝭ ſue: ſi reſpiciat verbū extitiſſe: alś eſt i littera tūc ⁊ clarius. h ¶ Heretici. Sȝ nō/ne tales damnanť: et ipſoꝝ memoria etiaȝ poſt mortē vt hic. ⁊. xxiiij. q. ij. c. vl. ⁊. ſ. de here. ſi qs eps. ergo et bona intelligunť eſſe damnata cū ſint acceſſoria ad p/
Additio ſonā. C. de bo. pſcrip. auť. bona. (in fi. ⁊. l. fi. in fi. Io. an.) ⁊ facit quod notať de cleri. coniu. ꝙ a te. Solu. ſpeciale eſt. (idem Io. mo. ⁊ Archi. in hoc caſu ꝓpter bonam fidem ipſorum catholicorū hereduȝ qui tanti tpis ſcȝ. xl. an. pſcriptione ſibi dominiū queſiuerūt: a/lias locū haberent contraria. nā et ſi aliā rē eccleſiaſti/cam preſcriptibilem bona fide tāto tēpore poſſediſſēt:
Additio pſcripſiſſent. ergo ⁊ iſta bona pſcribent. (niſi hec con/ſtitutio emanaſſet parū iuuaret hec ratio. in re enim eccl'ie pſcribebať eccl'ie q̄ neglexit petere. Sȝ h añ ꝓnū ciationē nlľa negligētia vt dixi ſup. ℣. ſācim⁹. Io. an.)
Diuiſio Q Vm eterni. Diuidiť in q̄tuor ptes ſm Ioh. mo. Primo ponit ꝓemiū. Secūdo dat for/mā ſentētiādi ſupple ⁊ ꝓcedendi. ibi: Caue/ant. Tertio ↄtra facientē ſuſpēdit ibi: Si qs. Quarto nō ſuuantē ſuſpēſionem punit mľtipliciť. ibi: Scitur⁹. Io. an. i ¶ Eterni: Id ē dei patrꝭ. ſ. de ſū.
Additio tri. c. j. in pn. (Arch. alle. xxxij. di. erubeſcāt in fi. xij. q.

iij. cuſtodi. ix. q. iij. alioꝝ. Io. an.) k ¶ Tribūal: Id ē loc⁹ in quo ius reddiť. vel vbi ꝓ tribunali ſedet iudex qui alias forus vocať. ſ. de verbo. ſig. forus. l ¶ Reū. A reatu. nō eni qui accuſať ſtatim reus ē. ſȝ qui conuincitur crimino ſus. xv. q. vl. c. vl. de verbo. ſi. forus. m ¶ Iudex. Humanus id faciens erro/re vel dolo: et in eo qui male iudicat non eſt iu/dex: cuȝ nō ſit in eo iuſticia. xxiij. q. ij. c. j. n ¶ Cōdemnat. Ps. 36. d Fuit hoc ſūptuȝ xi. q. iij. ⁊ ſi ad tē puſ. ⁊ eſt h ideo: qꝛ iudiciū dei innititť veritati: q̄ nec fallit nec fallit: iudiciū opinioni homis q̄ fal/lit ⁊ falliť. de ſē. excō. a nobis. ij. o ¶ Propheta. Dauid in pſal/mo: Noli emulari. p ¶ Dāna/bit. de⁹. q ¶ Illi: Id ē cōtra il/lū. id ē cū fiet iu/dicium de illo. et ſunt hec vba. xx/iij. q. iij. nō in ꝑpetuuȝ. (⁊ ibi ex/
Addi. ponit Io. an.) r ¶ Eccleſiaſtici. Sclares nō ligat. cuȝ nec pena infe/rius poſita illos ligare poſſit. ⁊ facit. ſ. eo. li. de elec. in dēnitatib in fi. s ¶ Proceſſib. Quibuſcunꝗ. ſ. de ꝓba. qm̄ ↄtra falſā. t ¶ Odiuȝ. Priuatuȝ. ſ. de teſt.
Addi. q̄tiēs. (ad idē. iij. q. vij. iudicet. xv. q. vij. c. j. xxiij. q. iij. c. j. ⁊. c. ea vindicta in pn. fa. xj. q. iij. ita eē. ⁊. c. iudica/re. iij. q. v. oēs q fȝ Arch.) lxxxvj. di. odio. xxiij. q. iiij.
Addi. duo iſta. (ad idē. j. q. j. odit. xxiij. q. j. odi. hec quatuor iura ꝓbāt ꝙ licet odire vitia. ⁊ vt diť Arch. de tali odio loqť pſal. cxxxviij. ad fi. Perfectō odio oderā illos Admittiť etiā odiū culpe quo iudicata ē pſcriptio ad negligentiā puniendā. ſ. de pſcrip. vigilāti. Io. an.) v ¶ Euertat. Hec eni q̄tuor humanū ſolēt puertere iudiciū. (dicit Io. mo. ꝙ qdā addūt quintū. ſ. iguorā/tiā. ſ. de tēp. or. vł nō eſt cōpos. ⁊ aliȷ ſextū. ſ. negligen/tiā. ⁊. de homi. ꝓ hūani li. vj. Io. an.) xj. q. iij. q̄tuor: ⁊ veritatē in teſte. ſ. de teſti. q̄tiēs. ⁊. c. licȝ ex quadaȝ. x ¶ Staterā. xxiij. q. j. nō afferam⁹. q eni recte iudi/cat ſtateram in manu geſtat. xlv. diſ. oīs qui. ⁊ ita ma/gnū iudicabit vt paruū de iudi. nouit. licet ī penis de/feratur dignitati ⁊ perſone. ſ. e. li. de offi. dele. c. ij. y ¶ Libramine. Sic ⁊ cōtrahentes iuſtas mēſuras ⁊ podera debēt habere. ſ. de emp. ⁊ vē. c. ij. z ¶ Cōci/piendis. Quo ad ſcripturā ⁊ ꝓnunciationē ipſarum. a ¶ Ferendis. Hoc quo ad ꝓlationē verbalē. ad hoc ⁊. c. vl. b ¶ Deū. A q̄ ſicut iudicabūt iudicabūť. C. de iudi. rem non nouam ⁊ remetienť in qua menſura fue/rint meſſi. vt de peniten. ⁊ remiſ. cum ex eo. (De accu.
Additio que litere. Iohan. an.) c ¶ Illius. Moyſi. Exod. xxxij. et habes idem. xj. q. iij. ſumopere.

li tabernaculū ingreſſus ad dñm referebat vt ſm eiꝰ imperiū iudicaret. ¶Si qͥs au-
a tē iudex eccleſiaſticꝰ ordina-
rius aut etiā delegatus fame
b ſue ꝓdigus ⁊ ꝓprij pſecutor
c honoris cōtra cōſcientiā ⁊ cō
d tra iuſticiā in grauamē par-
e tis alterius in iudicio quicꝗ̄
f fecerit per gratiā vel per ſor-
g des ab executione officij per
h annū nouerit ſe ſuſpenſū: ad
eſtimationē litis parti quam
i leſerit nihilominꝰ condemnā-
dus. ¶Sciturꝰ ꝙ ſi ſuſpēſio-
ne durante dānabilit̄ ingeſ-
k l ſerit ſe diuinis: irregularitatꝭ
laqueo ſe inuoluet ſm cano-
m nicas ſanctiones: a qua non
n niſi per ſummū pōtificē pote-
rit liberari ſaluis alijs ꝯſtitu-
tionibꝰ q̄ iudicibꝰ male iudi-
o cātibꝰ penas īgerūt ⁊ īfligūt.
p Dignū eſt enī vt q̇ in tot ꝑſu-
q mit offendere: pena multipli-
ci caſtiget̄. Idē ſacro pñte
ꝯcilio ad memoriā ſempiter-
nā. **Papa imꝑatorē depone-
re pōteſt ex cauſis legitimis
hoc dicit ſm Pau. ca. II**

AD aplice dignitatis. ⁊ infra: Sane cum dura

Addi. a ¶Ordinarius. Fallit in epis. (licet grauiꝰ peccat. ꝺ hoc. ſ. de iureiu. cū ꝗdā. Jo. an.) q̇ aliqua ſuſpēſionis canonis pena nō cōprehendunt̄ niſi de ipſis caueat̄. ꝭ. de ſen. excō. qꝛ periculoſuz. ⁊. ſ. e. li. de elec. ſi cōpromiſſarius. §. hmōi. b ¶Prodigus. Sic. ſ. de accu. c. vi. ⁊ ſic crudelis eſt etiā ſi cōſcientie ſue confidat. xij. q. j. nolo. c ¶Et contra. No. iſta duo ſic copulata. vtrunꝗ̄ ei requirit̄ vt locuz habeat pena. Non enī ſm conſcientiaz ſimpliciter iudicare debet ſed informare debet eam ſm allegata ⁊ ꝓbata. de hoc. iij. q. vij. iudicet. ſ. de offi. deleg. paſtoralis. §. qꝛ vero. d ¶In grauamen. Ecce tertiū qđ requirit̄ vt locuz habeat pena. e ¶In iudicio. Quid de arbitrio. nūquid hec pena in ipſo locū habebit: dic ſm Gof. ⁊ Ber. ꝙ nō. qꝛ de ordiario ⁊ delegato ħ tm̄ caueṫ. ⁊ eſt hec pena. ⁊ ſic nō ampliāda. de pe. di. j. pene. ꝭ. de reg. iu. odia. ⁊. c. in penis. qđ eſt veruz ſm Hoſt. Jo. mo. ⁊ Archi. ſi ſit arbiter cōpromiſſarius: ſecus ſi in locū ordinarij vl' delegati ſuccedat. ad hoc. ſ. de offi. dele. ab arbitris. ⁊ eadē rōne dixit Hoſtiē. ꝙ nō credit hāc penā in auditore vel in mero executore locuz habere: cuz ⁊ hi nō ſint iudices. ſ. de offi. dele. ſup queſtionū. §. j. et. §. verum. (Idē Jo. mo. ⁊ Arch. f ¶Vel ꝑ ſordes. Hoc ē q̄rtū qđ requirit̄ vt locū habeat pena hec. (apertiꝰ dici pōt ꝙ ſex ſunt que requirunt̄ vt iudex īcurrat hāc penā. primo ꝙ cōtra ſcientiā. ſcđo ꝙ cōtra iuſticiā. tertio ꝙ in grauamine partꝭ. quarto ꝙ in iudicio. quinto ꝙ faciat. ſʒ in hoc opinio vt dixi circa tex. ſexto ꝙ ꝑ ignorantiā vl' ſordes altero deficiēte ceſſat pena. Ar. ff. de ver. ob. ſiqͥs ita ſtipulatꝰ. Jo. an.) Et dꝛ fieri ꝑ ſordes ſi ꝑce ꝑcio timore vl' odio iudex corruptꝰ ſit. ⁊ ideo de his fecit ſupius mētionē. g ¶Officij. Quid de bñficio dicit Hoſti. ꝙ qꝛ pene ſūt reſtringēde: hoc ad bñficia nō extendit̄. ſi enī papa hoc voluiſſet id expꝛ̄ſſiſſet de decl. ad audiētiā. in ſuſpēſiōe aūt homis poſſet habere locū ꝙ ſuſpēſus ab officio ⁊ a bñficio huiꝰ directe no. ꝯtrariū. Jo. xxxij. di. ꝑter hec. ⁊ facit ꝙ dixi. ſ. e. li. de elec. qꝛ ſepe. ⁊ qđ no. de ap. paſtoral' in fi. (plenꝰ in Cle. de pe. cupiētes. in glo. no. nouā in fi. vbi etiā inuenies qđ ħ no. Jo. mo. ⁊ Arch. Jo. an.) h ¶Annuz. Extunc inchoandū. ſ. e. li. de elec. cupientes. §. ceterū. Quid ſi annus fuerit biſextilis: dic vt no. lv. di. c. ij. ſ. de ver. ſig. queſiuit. (Hoſti. ⁊ Jo. mo. hic retinēt ꝙ ſi incurrat in anno biſextili abſtinebit. ccclxvj. diebꝰ. cuz hic agat̄ de facto anime. vnde ſequendū eſt certiꝰ. al. le. de ſpon. iuuenis. de cle. excō. illud. Jo. an.) i ¶Cōdemnādus. C. de pe. iu. q̇ ma. iudi. l. vlti. ⁊ infamis eſt: vt ibi. ff. de iudi. ſi filiuſfa. ⁊ iure autēticoꝝ cōdemnat̄ in tripluz ſi ciuilis ſit cā. ſi criminal' punit̄ in cōfiſcatione ꝓprie ſubſtātie ⁊ in exiliū mittit̄. in aut. vt li. in exor. li. iurent. §. ſi quis autē. (poſita. C. de pe. iudi. q̇ ma. iudi. aut. nouo iure. Jo. an.) Si aūt ꝑ imprudentiā iudex male iudicauerit: tenet̄ ex quaſi maleficio: inq̄ꝫtum bonuz ⁊ equū viſum fuerit iudici. ff. de va. ⁊ extraor. cog. l. vi. inſti. de obli. q̄ ex quaſi delic. in prin. (vi. ꝙ no. ij. q. vj. hoc etiā. ⁊ an hec ſcđa pena locū habeat in arbitrio. vi. in ſpe. de arbi. §. j. ꝟ. ſed et ſi ⁊. ꝟ. ſe. Jo. k ¶Diuinis. Officijs nec dixit de beneficijs ſm Hoſti. l ¶Irregularitatis. de qua dicetur. ꝭ. de ſen. excō. cum medicinalis. m ¶A qua. Irregularitate: alias a q̄. ſ. laqueo. n ¶Per ſummū. Eſt enī ꝺ caſibus reſeruatis (Idem dicit hic Inno. de corpore vitiatis et illegitime natiſ ⁊ penitentibꝫ ⁊ bigamis ⁊ ſic ſeruat eccl'ia romana ſm eū. ⁊ hoc dictū poſuerūt Hoſt. ⁊ Abb. ⁊ Hoſt. alle. de cor. vi. c. j. de biga. c. j. ij. ⁊. iij. lj. di. q̇ in aliquo. de illegitime natis expeditū eſt. ſ. eo. li. de fi. pſby. c. j. Jo. an.) vt. xj. q. iij. ſi qͥs epus dānatꝰ. ⁊. c. ſe. de ſen. exc. cū illoꝝ. ⁊ de hoc de cle. excō. mi. clerici. o ¶Infligūt. Nec mireris ſi de vno delicto plures penas volumꝰ irrogari: dignū eſt enī ⁊c̄. et ita cōtinua: et facit qđ no. de iudi. at ſi clerici in glo. pe. p ¶Cor. i. in deū iuſticiā officij debitū humanā naturā: qꝛ ꝯ̄ ꝓximū eſt corruptꝰ ⁊ ſic nec deū timet: nec hominē reuereṫ. (vi. ꝙ ꝭ. dicā. c. ꝓxi. ſup. ꝟ. duritiā.) et facit. ſ. de cri. fal. c. j. (et. ꝭ. de ap. cordi in fi. Johan. an.) q ¶Multiplici. Et ſic ſit approbata illorū dominoꝝ doc. legū opi. q̇ dicebāt in ꝑalle. li. omnes penas habere locum. (alle. Hoſt. xiij. di. duo mala. xciij. diſ. ſi quis aūt. iiij. di. facte ſunt. de cele. miſ. de homine. et de vi. et ho. cle. vt cleric oꝛuz. Jo. an.)

Addi.

Addi.

Pro vno delicto plures pena

Addi.

Additio

Addi.

AD apoſtolice. ¶Decre. hic poteſt diuidi ī quatuor principales ptes. In prima ꝑmittit diſſenſione que erat inter eccleſiam et Fridericū imperatorem et oblatiōes ꝑ eccleſiā ſibi factas. In ſcđa que incipit ibi: ſed licet dicit oblatiōes nō fuiſſe receptas per eum et quattuor que faciebant ad depoſitionē eius enumerat et quintum quod faciebat ad priuationē regni Sicilie in tertia que incipit ibi: Nos itaqꝫ. ipm deponit ab imperio: fideles abſoluit: fauentes excōicat: dat licētiam electoribus eligendi ſucceſſorē. Vltimo ꝓteſtatur ſe ꝓuiſurū regno Sicilie. Et no. primo ꝙ inſup ſcriptione dicit̄ ſacro ꝑſente. (non dicit approbā. ſic. ſ. de ſen. ex. ſacro. in ꝑn. forſan ex cā ne crederet aliqͥs ſine approbatione cōcilij depoſitionē Imꝑatoris ꝑ papā fieri nō poſſe vnde. ꝭ. §. nos itaqꝫ. dicit deliberatione ꝑhabita. Jo. an. Concilio ad memoriam ſempiternā: ꝙ dicit de concilio potius eſt ad honeſtatē ꝗ̄ ad neceſſitatem: et ſine ſnīa vel licentia concilij ſententia pape ſufficeret ꝯ̄ imperatorē et quēcunqꝫ aliū. xv. q. vj. alius. ibi non dicitur ꝙ in concilio facta fuerit depoſitio: ipſe enī habet plenitudinem poteſtatis. ij. q. vj. de cetero. ſ. de vſupal. ad honorē. (. xj. diſt. c. ij. ⁊ ꝙ ibi no. Jo. an.) licet inferio

Left margin notes: Additio (beside "tū qđ requirit̄ vt locū habeat pena hec"); Quid ꝺ beneficio (beside "his fecit ſupius mētionē"); Additio (beside "de elec. qꝛ ſepe"); Quid de anno biſextili (beside "Extunc inchoandū"); Pena iudicis male iudicantis (beside "Cōdemnādus").

Right margin notes: Additio (beside "ꝑin. ... an hec ſcđa pena"); An papa ſine cōcilio poſſit deponere imperatorem (beside "ſe ꝓuiſurū regno Sicilie").

guerrarū cōmotio nonnul/ las ꝓfessionis christiane p/ uincias diutius afflixisset: a nos ad Fridericum p̄cipuū principē secularē huiusmodi dissensionis ⁊ tribulationis actorē:a felicis recordatiōis Grego .papa.ix.predecessore b c nostro ꝓ suis excessib⁹ ana/ thematis vinculo innodatū speciales nuncios et magne auctoritatis viros videlicet venerabiles fratres.P.Al/ ba.⁊.b.Sabiñ.ep̄os: ac di/ lectū filiū Guilielmū Basili/ ce.xij.aplorū p̄sbyterū cardi/ d nalez:q̄ salutē celabant ipsi/ e us duximus destinādos fa/ f cientes sibi ꝓponi per ipsos ꝙ nos ⁊ fratres nostri quan/ g h tū in nobis erat pacem p oīa secū habere:necnō cū oībus hoīb⁹ optabam⁹:parati sibi pacē ⁊ trāquillitatez dare:ac i mūdo etiā vniuerso.Et quia p̄latorū clericorū oīumq; ali/ orum quos detinebat capti/ uos:⁊ omnium tam clericoꝝ q̄ꝫ laicorum quos ceperat in galeis: restitutio poterat eē pacis plurimū inductiua cū vt illos restitueret.(cū h idē tā ipse q̄ꝫ sui nūcij anteq̄ꝫ ad apostolat⁹ vocati essem⁹ of/ k ficium ꝓmisissent)rogari ab ipso ⁊ peti fecim⁹ p eosdez:ac ꝓponi insup ꝙ idē ꝓ nobis pati erant audire et tractare l pacē:ac etiā audire satisfacti onē quā facere princeps vel/ let:de oīb⁹ ꝓ q̄b⁹ erat vincu/ lo excōicatiōis astrict⁹:⁊ of/ ferre p̄terea:ꝙ si ecclia eū in aliq̄ ꝯ debitū leserat (qd̄ nō m credebat)pata erat corrige/ re:ac in statū debitū reforma re.Et si diceret ip̄e ꝙ in nul lo ꝯ iusticiā leserat ecclesiaz: n vel ꝙ nos eū ꝯ iusticiam le/ lissemus:parati eramus vo/ care reges prelatos ⁊ princi/ pes tam ecclesiasticos q̄ꝫ se/ o culares ad aliquē tutum lo/ cum:vbi per se vel per solen/ nes nūcios ꝯuenirēt: eratq; p parata ecclia de ꝯsilio cōcilij

res p̄lati qui iudicare debēt fm canones: p̄sentiā suoꝝ habere debeant clericoꝝ.xv.q.vij.ep̄us nullius.de his q̄ fi.a p̄la.nouit.nisi esset consuetudo cōtraria.s̄.e.li.de cōsue.c.iij.papa ꝟo nō subijcit canonibus :nec ab eis auctoritatem habet:sed ecōtra.s̄.de elec.significasti.ip se ergo omnes iu dicat: et nullus ipm.xxij.dis.oēs ix.q.iij.§.sola. et c.nemo.Qđ autē dicit de memoria sempiterna : non ē hoc speciale: q; omnis sñia est p/ petua et fert ad rei memoriam:et etiam instrumen ta ad hoc fiūt.j. q.vij.saluberri/ mū.xxvj.q.j.om nes femīe.(de pi gno.cōtrahit in fi. Joh. an.) sed q; hoc negocium grauissimū erat et raro contingit snaim depositio/ nis contra impe/ ratorem ferri: vt hoc appeat q̄ꝫta sit auctoritas et Ro.12. potestas ecclesie et vt magis time atur ecclesia: ad hoc.s̄.de pe.in q̄ busdam.j.de scis/ ma.c.vno.de pe. felicis. Joh. an. addi. (dicit hic Inno. ꝙ hec sñia memo randa est vt sciāt omēs quot ⁊ q̄ꝫ/ tis piculis se sub ijcit ecclesia romana vt subditis pacem procuret dans exemplū ceteris p̄latis subeundi ꝓ suaꝝ eccliaꝝ defen siōe q̄cūq; picula.dicit eni ꝙ quot et quātis piculis ma ris.terre.ꝓditionū.et assasinoꝝ ⁊ alijs ifinitis submis/ sus fuerit lator hui⁹ snie vix homo posset enarrare.di/ cit tñ ꝙ aliq̄ in chronicis romane ecclie cōtinent. Joh. an. a ¶ Precipuū. Potest referri ad auctorē et etiam ad principem. b ¶ Excessibus:id est ꝯtumacia exces Addi. suū.(sup quibus admonitus fuit p Honoriū tertium Boati.)q; satisfacere nolebat.ix.q.iij. nemo ep̄orum. c ¶ Anathematis.i.excōicationis cum solennitate fa cte:de qua.xj.q.iij.nemo.⁊.c.debet ⁊ in Cle.si q̄s suadē te.de pe.⁊.et quia.et vi.ꝙ dixi.s̄.de iudi.cum non ab homine.super ver.anathematis. Johan.an.) d ¶ Celabātur.Quasi feruenter amabant: ad hoc.s̄. de custo.eu.c.ij.Et tales mitti debent:quia cum is qui displicet ad intercedendum mittitur irrati animus ad deteriora ꝓuocatur.iij.q.viij.in grauibus.xlix.dis.§.j. e ¶ Destinandos.Non solum cum papa legationem iniungit:sed etiam cum inferior prelatus canonico suo in vtilitatē ecclesie suscipere tenetur.ad hoc.iij.q.j. nul li.de hoc.vij.q.j.quia frater.xvj.q.j.c.vos autē.ad hoc verum:nisi rationabilem excusationem haberet.de his que fi.a ma.par.ca.c.j.Johan.an.

f ¶ Proponi .Credendum erat eis quia delegatio ne apparebat:alias nō.C.de man.prin.l.vna.vel dic quia cardinales et noti erant:etiam sine scriptura credi eis debuit.xcvj.di.nobilissimus vbi de hoc. g ¶ Nobis erat sumptū de ꝟbis Pauli ad romonos.xij.⁊.ij.ad Co rinth.viij.Si fie ri potest quod in nobis est cuz om nibus hominib⁹ pacem habētes. habes hoc.xj.q. iij.iter verba ad finem.(ad idem. addi. ij.q.vj.hoc quip pe i fine. Jo.an.) h ¶ Pacem. Huiusmodi iudi cium ad ecclesiaz spectat.s̄.d iudi. nouit. Et nota ꝙ ecclesia et quili bet alius primo debet aduersariū monere vt ad pa cem cum ipso ve niat.idem in eo q̄ agit contra eccle/ siam.ij.q.vij. ac/ cusator.vbi de h. ad hoc. C.de pi/ gno debitores:sz illud de vrbani/ tate:vt ibi no.ff. de ser.vr.pre.qui dam iberus.(vi. de si.licet in glo. ex hoc. Joh.an.) i ¶ Mūdo.Cu/ ius dñs est.ix.q. iij. cuncta. et. s̄. i proemio huius libri.(Galleis.x/ Additio xij. Ianuensiuz. ex quibus euaserūt duo fm Boati.in q̄bus erant tres cardinales legati qui iuerant per partes diuersas con/ uocando conciliuz et multi prelati qui veniebant ratio nem ad concilium conuocatum per Grego.ix. quibus captis dicitur ꝙ Fridericus misit litteram continētes duos versus tales.Omnes prelati papa mandante vo cati et tres legati veniant huc vsq; ligati.⁊ ita factum fuit. Johannes andree) k ¶ Promisissent.Credē dum est pape hoc referenti.s̄.de testi.cum a nobis.et dixi.s̄.de renun.c.j. l ¶ Audire.Non perficere:vn de habebant ad instar auditorum referre.s̄.de offi.de/ leg.super questionū. m ¶ Corrigere.xxxv.q.ix.sen tentiam.et.c.apostolice.s̄.de re iudi.cum olim in auc. de nup.in fine prime columne col.iiij. n ¶ Uocare.De gratia hoc dixit et vt eufraret omnē suspitionem.ad idem.ij.q.vij.nos si incōperenter. o ¶ Tutum.Talem locuz assignare debet iudex:alias locus est appellationi:etiam si sit scriptum ap.re.s̄.de ap.ex parte.et.xxxiij.q.ij.siue de coniugijs.ff.de iudi.si locus. p ¶ Parata ecclesia.Non dixit se reuo/ care: sed reuocare paratam. et facit ad responsiones quas faciunt iudices appellantibus ab interlocuto/ rijs sententijs:de hoc.s̄.de appella.cum cessante:et ꝯ titulo proximo.si a iudice.

sibi ſatiſfacere: ſi eū leſiſſet in
aliquo: ac reuocare ſniam ſi
quā cōtra ipſum iniuſte tuliſ
a ſet: τ cū oī māſuetudīe τ miſe
b ricordia quantū cū deo τ ho
nore ſuo fieri poterat: recipe/
re de iniurijs τ offenſis ipſi
eccleſie ſuiſq; per eū irrogatł
c d ſatiſfactionem ab eo volebat
τ omnes amicos ſuos ſibiq;
adherētes in pace ponere ple
naq; ſecuritate gaudere: vt
nunq; hac occaſione poſſent
aliqđ ſubire diſcrimē. ❡ Sz
licet ſic apud euz ꝓ pace pa/
ternis monitis τ pcum cura/
rem⁹ inſiſtere lenitate. Idem
e tū pharaonis imitatus duri/
f tiā: τ obturās more aſpidis
aures ſuas pces hmōi et mo/
g nita: elata obſtinatiōe ac ob/
ſtinata elatione deſpexit: ꝓ/
pter qđ non valentes abſq;
graui offenſa chriſti: ei⁹ iniq
tatis amplius tolerare cogi/
mur (vrgēte nos ꝯſciā) iuſte
animaduertere in eundē. Et
vt ad pſens de ceteris ei⁹ ſce
h leribus taceam⁹: quattuor gra
i uiſſima q̄ nulla poſſunt tergi

uerſatione celari commiſit.
k l Deierauit enī multotiēs pa/
cē quondā inter eccłiam τ i/
perium reformataz temere vi
olando. τ infra: Perpetra/
m uit ſacrilegium: capi faciens
n cardiales ſancte romane ec/
cleſie: ac aliaꝝ eccleſiarū pla/
tos τ clericos religioſos τ ſe
culares veniētes ad ꝯcilium.
quod idez predeceſſor noſter
duxerat conuocandum: τ in
o fra. De hereſi quoq; non du
bijs τ leuibus: ſed difficilib⁹
τ euidentibus argumentis:
ſuſpectus habetur. τ infra:
Preter hec regnum Sicilie
p (quod eſt ſpeciale patrimoni
um beati Petri. et idem pn/
ceps ab apoſtolica ſede tene
bat in feudum) iam ad tan/
tam in clericis τ laicis exina
nitionem ſeruitutemq; rede/
git q eis pene penitus nihil
habentibus: τ omnibus ex/
inde fere probis eiectis: illoſ
qui remanſerunt ibidem ſub
ſerulli quaſi conditione viue
re: ac romanam eccleſiam (cu
ius ſunt homines pncipalit

a ❡ Miſericordia. xlv. di. diſciplina τc. b ❡ Deo. ſ. c. xxi. c ❡ Satiſfactionē. quā qs nō tenet remittere etiā quo ad deū: rancorē aūt ſic. xc. di. ſi qs ꝯtriſtatus. vbi de hoc. τ. xxxiij. q. iiij. ſi is qui. et ibi de hoc. d ❡ Volebat. Etiā eccłia Jo. an. e ❡ Pharaonis. Qui monitiōib⁹ τ flagellis durior eſt effect⁹: nec conuerti voluit. xxiij. q. iiij. nabuchodonoſor i pn ci. τ habes origi nem. Exo. vij. vſq; ad. xv. et pōt dici de Friderico imperatore q ma/ gnus ſine cōpa/ ratiōe creatus ſi ne venia dānat⁹ fuit ſicut diabo/ lus. de pe. diſt. ij principium. f ❡ Aſpidiſ. In cantare que au/ rem alteram cal cat in terrā: alte/ raz obturat cau/ da: vt incātatio nē audire nō poſ ſit. (hoc ponit Iſido. ety. li. xij. c. viij. Jo. an.) g ❡ Elata. xvj. q. j. vos autem. h ❡ Grauiſſima Bn̄ dixit: quia maxima cā ſub/ eſſe debuit impe ratoris depoſiti oni. nec eſt ſimi/ lis depoſitiōi cle ricorum qui pro quolibet magno peccato deponi poſſunt. lxxxj. di ſtin. c. j. quia vbi malus ſcādalū τ periculū timet: agendū eſt benigni⁹. l. di. vt ꝯſtitueret. cū ſuis ſi. hoc aūt inſurgit in depoſi/ tione imperatoris: q̄ q̄ſi peſt oīb⁹ chriſtianis: vt. vij. q. j. in apibus. Item clerici miniſtrāt ſacramenta: ſed non princeps. xxxj. di. tenere. i ❡ Tergiuerſatione. Proba bili. ad idē. ſ. de coha. cle. τ muli. c. vl. k ❡ Deierauit. Periuriū crimē eccłiaſticū eſt. ſ. de iudi. nouit. ſ. e. li. de fo. cōpe. c. vl. (hoc intelligas vt ibi ſcripſi ſup vlti. glo. Jo. an.) τ grauiſſimū crimen in quolibet: pſertim in plato. (dicit Inno. quoꝝ verbum debet eſſe firmiſſi mū etiā ſine iuramēto. alle. xxiij. q. iiij. innocēs. τ. §. po/ ne Jo. an.) vel pncipe: cū eorū facta trahant ab alijs i exemplū. ſ. de voto magne. τ iō graui⁹ punit. xj. q. iij. c. pcipue. l ❡ Pacē. Chriſt⁹ in morte ait: Pacē meā do vobis: pacem meā relinquo vobis Matth. x. Joh. xiiij facit. xxiij. q. j. niſi bella. Nō eſt ergo heres chriſti q pa cem ꝓ ei⁹ teſtamēto relicta nō habet. principes aūt ma xime tenent ad hāc ſeruandā. xxiij. q. j. noli. de treu. et pa. per totum. in aut. de pace tenenda. in rubro τ nigro coll. x. τ qui ꝯ pacem eccleſie ſunt: ſi dignitatem aut cin gulum habent nudent eis. xxiij. q. j. qui contra pacez.

Pharao

Nō natu/ rā ſerpētis ponit Iſi. etymo. lib. xij. c. viij.

Exo. 7

Additio

Additio

Quare pax ſit ſeruāda

Et ſolent reddi ſex cauſe ꝓpter quas nō eſt pax inter homines. Prima q: nō puniunt maleficia. Eccs. iiij. quia nō ꝓfertur ꝯtra malos ſnia. (cito ideo abſq; vllo timore filij hominū ꝑpetrant mala Jo. an.) τc. ad hoc ſ. e. li. de offi. le. c. j. τ. xxiij. q. ij. dn̄s. Scđa: abundātia tpalium (vide in Hiere. iiij. c. Geneſ. xiij. Facta ē rixa inter paſto/ res Abraam et Loth. Tertia q: nō occupamur i pugna ꝯ demo/ nes. ad Eph. v. Nō eſt nob col/ luctatio aduer/ ſus carnē. Quar ta: q: nō conſide ram⁹ dāna guer/ re: in qua diuiti/ as corpus τ ani mas perdimus. Hiere. lvj. Fortis incedit in fortē. (τ ambo pariter ceciderunt τc. Quinta: q: non ꝯſideram⁹ dubi/ um euētuz belli. ij. Reg. xj. Vari us euentus bel/ li τc. Sexta: q: n̄ fuam⁹ pcepta dei: nec decimas ſoluim⁹. Hiere. iij. Vtinā atten/ diſſes mandata mea. (facta fuiſ/ ſet ſicut flumē pax tua) τc. xvj. q. j. reuertimini. vn̄ quod nō accipit chriſtus tollit fi/ ſcus. xvj. q. vij. maiores. m ❡ Sacrilegi/ um. Qđ eſt etiā crimē eccłiaſticū. ſ. de fo. cōpe. cum ſit. vbi de hoc. (Arch. remittit. xvij. q. iiij. ſacrilegiū. vbi h no. ꝑ modū ſumme. τ ꝑ Inno. de ſen. ex. cum ꝓ cauſa. Jo. an.) τ taliū oblatiōes recipi ꝓhibentur. xvij. q. iiij. miror. xij. q. ij. de viro. τ ſacrilegiū tale in captione cle/ ricoꝝ excōicatione irrogat. xvij. q. iiij. ſi qs ſuadēte. eti am in faciēte ꝑ aliū. de ſen. excō. mulieres in fi. etiam ſi nō irroget ipſis alias iniuria. e. ti. nup. n ❡ Cardina les. Iſtud eſt crimen leſe maieſtatis. τ ꝯtra tales ꝓdi ta eſt noua pena ꝑ decre. j. de pe. felicis Jo. an. o ❡ Hereſi. Propt qđ crimē nō ſolū iperator ſz etiā pa pa deponi debet. xl. di. ſi papa. ſuſpectus e iā de hereſi ſe nō purgat. τ ſi ꝑ annū ſic ſteterit τ iurare noluerit: punit vt heretic⁹. (de q̄druplici pena hereticoꝝ ſm ca nones. ſ. excōicatōe: depoſitōe: bonoꝝ obatiōe: milita ri ꝑſecutiōe. remittit Arch. ad no. ꝑ Hoſ. in ſum. de he re. §. punit heretic⁹. τ vi. pleni⁹ ꝑ Hoſt. in ſum. iſti⁹ ti. §. qua pena feriat Jo an.) vt. ſ. de here. excōicamus. §. j. τ. §. ſi q xo. τ eſt idē in excōicato ob cōtumaciā in cā fidei. j. de here. cum ꝯtumacia. p ❡ Primonium xciij. di. c. j. in fi. xj. q. j. ꝯuenit. x. q. iij. relatum Jo. an.

Secūda ꝓpt ꝗ nō eſt pax inter homines

Addi.

Addicio

Addicio

Addicio

Papa deponit ꝓpter hereſim τ imperator

a et vaſalli) offendere multipliciter et hoſtiliter impugnare cōpellit. Poſſet etiaꝫ merito b reprehendi ꝙ mille quidem c fartorū annuam pēſionē in q̄ pro eodem regno ipſi eccleſie d romane teneṫ ꝑ nouēꝫ annos et amplius ſoluere pretermiſit. ¶ Nos itaqꝫ ſuper premiſſis ⁊ ꝙpluribus alijs eiꝰ nephādis exceſſibꝰ cū fratribus noſtris ⁊ ſancto concilio deliberatiōe p̄habita diligē e ti (cū ieſu chriſti vices licet īmeriti teneamuſ in terris: nobiſqꝫ in beati Petri perſona f g ſit dictum: Quodcūqꝫ ligaueris ſup terrā ligatuꝫ erit et in celis) memoratū principeꝫ qui ſe imperio et regnis: omniqꝫ honore et dignitate reddidit tā indignū: quiqꝫ ꝓpt̄ ſuas iniquitates a deo ne regnet vel imperet eſt abiectus ſuis ligatū peccatis: ⁊ abiectuꝫ omniqꝫ honore ac dignitate priuatū a dn̄o oſtēdimꝰ denūciamꝰ et nihilominꝰ ſen h tentiādo priuamꝰ omnes qui ei iuramēto fidelitat̄ teneṫ aſtricti a iuramento hmōi ꝑ i petuo abſoluētes: auctoritate ap̄lica firmiter inhibēdo: ne q̄ſq̄ꝫ de cetero ſibi tanq̄ꝫ imꝑatori vl' regi pareat ⁊ intēdat. decernēdo q̄ſlibꝫ q̄ ei deinceps vel vt imꝑatori vl' regi conſiliū vel auxiliū p̄ſtiterint ſeu fauorē ip̄o facto excō k municationis ſn̄ie ſubiacere. l Illi aūt ad quos in eodē īperio īperatoris ſpectat electio m eligāt libere ſucceſſorē. Ideꝫ prefato ſicilie regno ꝓuidere curabimus cū eorūdē fratrū nr̄oꝝ cōſilio ſicut viderimus expedire. Idē p̄ceptori hoſpitalis ſancti Iohanni hieroſol'. in hiſpania: ⁊ cōmēdatori ac fratribꝰ domus de curuaria hoſpitalis eiuſdem.

Qui petit rē certā cā exp̄ſſa ſi illā cām nō ꝓbat ſuccūbit licet aliā ꝓbet maxime poſtmodū emergentem. Io. an.

Abbate ſane ⁊ infra. ca. III

Abbas de bone n fac. ꝓ ſe ⁊ ꝯuētu ſuo ꝓponēſ locum de roſellis eſſe predi o cti monaſterij iure dn̄ij vl' q̄ /

Caus offē in fi. a ¶ Offendere. Offendiṫ enī pat̄ in filio. xxxiij. q. ij. §. ſed q. ff. qd̄ me. cā. l. iſti q̄dē. ſ. d p̄ſūp. afferte. domi nus in ſeruo. ij. q. vij. accuſatio. iudex in ſubdito. xxiij. q. ij. c. ij. (Vide qd̄ nō. ꝭ. de priui. auctoritate in glo. fi. Jo. an.) — Addi. b ¶ Reprehendi. Quaſi iſta ſit cauſa q̄ priuari poſſet regno ſicilie: ſꝫ nō imperio. c ¶ Fartoꝝ. Genus monete. ad idē de ꝯfeſ. c. ij. de emp. ⁊ vendi. ad noſtrā ad fi. (ſ. de priuil'. cuꝫ olim. ij. Jo. an.) — Addi. d ¶ Nouēꝫ annos. Sufficit ꝙ emphiteota eccleſie ceſſet ꝑ biennium a pēſione de loca. c. potuit. vbi de hoc. Emphiteota autem priuari per triennium. C. de iure emphi. l. ij. e ¶ Vices. De tranſla. quāto. vt ec. bene. vt noſtꝝ. (Et ibi remittit Ber. ad glo. vnde dicitur Joh. andree.) — Addi. f ¶ Dictum. Matth. xvj. et xxiiij. q. j. quod cūqꝫ. vbi de hoc. (et. q. ij. ca. ij. Johan. andree.) g ¶ Ligaueris. Claue nō errāte ſ. c. xxi. (⁊. xxli ij. q. j. manet ⁊ fa. de pe. di. j. q̄ꝫ penitet. §. deus ibi oportet vt iuſtus miſereat̄ iuſte. Jo. an.) — Additio h ¶ Priuamꝰ. Propter crimina: ergo deponit papa imꝑatorē: vt hic. Idē cū eſt inutil'. xv. q. vj. aliꝰ. ⁊ dat coadiutores ipſis male adminiſtrātibꝰ. ſ. c. ij. de ſup. neg. p̄la. grādi. ꝑ negligētiā ipoꝝ iuriſdictionē aſſumit. ſ. de foro cōpe. licꝫ. ⁊ cōpellit ipos iuſticiā facere. xxiij. q. v. adminiſtratores. ⁊ ius canonicū etiā debitis caſibꝫ obſ uare. ſ. e. lib. de fo. cōpe. c. ij. de iureiur. licet. ꝭ. de ſē. excō. decernimꝰ. vnū eni oportet eſſe principatū ad quē oēs recurrāt. vij. q. j. in apibꝰ. qui fi. ſint le. ꝑ venerabilem. ⁊ de hoc vide qd̄ no. Inno. ⁊ Hoſti. de fo. cōpe. licet ex ſuſcepto. i ¶ Abſoluētes. xv. q. vj. iuratos. ſ. de here. c. vl. k ¶ Subiacere. Abſolutionem ſibi non reſeruat: et ſic alijs videt̄ ꝑmittere. ꝭ. de ſen. ex. nup. l ¶ Illi aūt. Scꝫ archieps̄ Moguntinꝰ Colonieñ. et Treuereñ. et q̄tuor laici. ſ. Comes reni: Dux ſaxonie: Marchio brādēburgē. ⁊ rex Bohemie: olim dux. Et dicūt q̄dā ꝙ rex bohemie de neccitate vocādus nō ē niſi cū alij diſcordāt: nec iſtud ius habuit ab antiq̄ : ſed hodie de facto tenet: ⁊ hoc ꝑ Hoſt. de elec. venerabilē Canon dicit ꝙ exercitus imꝑatorē facit. xciij. di. legimus. ff. d ori. iu. l. ij. §. poſtea. ⁊. §. deinde cū eſſet. ⁊. §. deinde. q: difficile. ⁊. §. nouiſſime. et inſti. de iu. na. §. ſꝫ quod. C. de vete. iu. enucli. l. j. §. hoc etiā nihilominus.

Queſtio — Sed nunquid papa poſſet principes electione priuare ⁊ ꝑ ſe eligere imperio vacante: dixit hic Berñ. ꝙ non dūmodo ipſi velint eligere. Secus videt̄ ſi nollent eligere vel cōcordare non poſſent. h̄ ꝓbat decreta. ſ. eo. de elec. venerabilem. et hoc maxime in laicis locū habeat. ad hoc. ſ. d iurepa. cum dilectus. et quod ibi no. m ¶ Eligant. Nō ſtatuit̄ a iure certū tp̄s p̄ncipibꝰ ad imꝑatorē eligendū. hinc eſt ꝙ papa non poteſt eligere niſi prius illos ad moneat. ſ. de electio. venerabilem. qd̄ nō eſt in eccl'ijs in quibus ſiue ſint cathedrales ſiue īferiores ſtatuta ſunt tp̄a. ſ. de electi. ne ꝓ defectu. de cōceſ. p̄ben. c. ij. vnde tē poris lapſus ſufficit: q: dies ſtatuta ⁊c̄. ſ. de loca. c. potuit.

Diuiſio — Abbate ſa. ¶ Diuiditur hec decre. in ſex partes. In q̄rum p̄ma ponit̄ actorū petitio ⁊ eius cauſa. In ſecūda que incipit ibi: Allegabat̄. ponit̄ triplex defēſio reorū. In tertia q̄ incipit ibi: Pro pte. ponitur duplex actorū replicatio. In quarta que incipit ibi: Sꝫ ad h̄. ponit̄ reorū duplicatio. In quinta ibi: Prefatꝰ. ponit̄ cauſe diffinitio ꝑ cardinalē facta. In ſexta ibi: Nos igit̄. pōit̄ pape ꝯfirmatio. Jo. an. (Premittit ꝙ rex Aragonū caſtrū calabrie cū ſuis finibus inter q̄s erat locus de Roſellis q̄ tūc erat in poteſtate infidelium donauit hoſpitali ſancti Johānis ſub cōditione ſi ad manus fideliū ⁊c̄. Demū mortuo illo rege nepos q̄ ſucceſſit in regno illo de manibus infideliū acquiſiuit ⁊ donauit monaſterio populeti: volens ꝙ in loco bōe fac. ibi incluſo edificaret̄ vnū monaſteriū. demum cuꝫ eſſet queſtio inter monaſteriū de bonefac. ⁊ hoſpitalarios ſup loco de roſellis monaſteriū populeti donauit locū de roſellis monaſterio de bonefac. ſup hoc vertit̄ queſtio hic deciſa. Do.) — Additio n ¶ Conuentu. Qd̄ facere debet. qd̄ dic vt. ſ. de reſcrip. edoceri. (Dicūt q̄dam ꝙ ſic agit̄ ꝙ locus petitꝰ cōiter ptinebat ad abbatē et conuentū. Item cōſtat ſecurus eſſe qñ ſimul agunt ⁊c̄. de ꝓprijs. ſ. de iudi. cām. licet quiſqꝫ ꝓ ſuis agere poſſet. Jo. an.) — Addi. o ¶ Dominij. vel quaſi. videt̄ ꝙ talis libel

ius admittēdus nō ſit: cū hic ſint aduerſa. Ex iure ei
dominij dicit ſe dn̄m. ex iure quaſi dominij dicit aliuz
eſſe dn̄m. ⁊ ſic dicit ſe dn̄m ⁊ nō dn̄m. ⁊ ſic quaſi ꝯrius
deberet repelli. de ap. ſollicitudinē cū ſuiſ ꝯcor. nec dz
iudiciū eſſe in pendēti vl' dubiū. ff. de iudi. nō quēad /
modū. Circa hu /
ius libelli formā
no. ꝙ petitio iſta
peto talē rem iu
re dominij: hz lo
cū cū qs emit rē
ab eo qui illi⁹ rei
dn̄s eſt: ⁊ ei rem
tradidit: ⁊ ſic do
miniū. ff. de acq.
re. do. l. traditio.
Addi. (et. C. de pac. tra
ditionibus.) re /
cte ergo ſe dn̄m dicēs dominiū ſiue cauſā ſue petitiōis
pōit. Petitio aūt rei iure q̄ſi dominij locū hz cū qs bo
na fide rē emit a nō dn̄o: ⁊ rē ſibi traditā bona fide re /
cipit: credēs vendētē rē vēditiōis ⁊ traditiōis tpe do /
minū eē. ff. de publi. l. ſz et ſi res. §. vl. ⁊ ſufficit empto /
ri habuiſſe bonā fidē: licet vēditor malā fidē habuerit
⁊ callido ꝯſilio vēdiderit: vt eadē. l. §. ꝑtor ait. Si tal'
emptor anteq̄ vſucapiat a poſſeſſiōe cadit: petit rem
a poſſeſſore iure q̄ſi dominij: ⁊ appellat actio publicia
na. Si aūt poſt vſucapionē a poſſeſſiōe cadat: tūc nō
cōpetit publiciana ſz daṫ ciuil' actio. ſ. rei vēdicatio: ſꝫ
Actio pu / bliciana — quoſdā vtilis: ſm alios directa. ff. de publi. l. j. Dicta ē
aūt publiciana a publicio actore qui eā inuenit: vt in /
ſti. de ac. §. alie. Ad hoc aūt vt actor obtineat oportet
eū ꝓbare titulū ⁊ rē ſibi fuiſſe traditā ⁊ bonā fidē ha
buiſſe tpe emptiōis ⁊ traditiōis: qḋ p̄ſumiṫ niſi ꝯtra /
riū ꝓbeṫ. ⁊ ꝙ credat mō venditorē vl' donātē tpe ꝯtra
ctus dn̄m nō fuiſſe: al's publiciana nō cōpeteret ⁊ for /
maṫ libell⁹. Peto talē rē mihi reſtitui iure dominij vl'
q̄ſi. ħ eſt dicere q̄ſi dominij: ac ſi vſucepiſſet qḋ nō vſu
cepi. ⁊ de ſola ꝯſuetudīe admittiṫ tal' libell⁹ ſub diſiū /
ctione. vn̄ dicere deberet: peto talē rē iure q̄ſi dominij:
q: mō cert⁹ eſt re⁹. In ſupradicto aūt libello quācūq̄
ptē diſiūcte ꝓbauerit actor obtinebit ſꝫ formā petitio
nis ⁊ ſi deficiat in vna ⁊ abſoluaṫ re⁹: poſtea poterit
itētare alterā ptē diſiūcte: nō ob. exceptiōe rei iudi. q:
hec eſt mō alia cā q̄ p̄ma. ſ. de cā poſ. c. vl. ⁊ de ħ in /
ſti. de ac. §. alie. ſicut cū in iudicio peto rōnez tutele: et
ꝓſequor alterā ſpēm tm̄: licet fiat abſolutio in illa ſpe
cie vl' ſimpliciṫ. nihilomin⁹ al's ſpēs poſtea ꝓſequi po
tero ſi excipias de re iudi. te replicatiōe doli repellaz.
C. de iudi. licet. Sed ei ꝙ dictū eſt ꝙ mala fides tradē
tis nō nocet accipiēti rē bona fide: quo min⁹ vſucapi /
at ꝯdicit auc̄. C. de p̄ſcrip. lon. tēp. auc̄. malefidei que
dicit: in malefidei poſſeſſori alienāte ceſſat lōgi tpis p̄
ſcriptio. Dic ꝙ licet p̄dicte leges corrigāṫ p auc̄. vt bo
na fides tradētis exigaṫ: nihilomin⁹ qḋ de publiciana
dr̄ locū habet: vt q̄ rē habuit bona fide ⁊ iuſto titulo:
licet tradēs habeat malā fidē: ⁊ licet accipiēs vſucape
nō poſſit ꝓpṫ malā fidē tradētꝭ: tn̄ a q̄cunq̄ poſſeſſo /
re p̄terq̄ a dn̄o publiciana rē vēdicabit: ꝯtra dn̄m āt
nō currit ei p̄ſcriptio: licz tradēs habeat bonā fidē. Di
ſtiguiṫ tn̄ vtrū dn̄s ſciuerit ſuā rē taliṫ alienatā: ⁊ tūc
currit ei p̄ſcriptio lōgi tpis niſi res eſſet furtiua: q: tūc
nō currit ei p̄ſcriptio ꝓpṫ vitiū qḋ ei adheret. Si igno
rauit p̄ſcriptio lōgi tpis ei nō currit. p̄ſcriptio aūt lō /
giſſima bn̄ currit: vt in p̄dicta autētica malefidei. ħ g̃
nō vetat auc̄. quin locū habeat publiciana: licz fuerit
mala fides tradētꝭ. Sz ad ħ vt lōgiſſimi tpis p̄ſcriptio lo

a ſi: et cum ſuis finibus ex lar /
gitione regis Arragonie ad
b ipm monaſteriū ꝑtinere: pe /
tijt adiudicari eidē monaſte /
rio locum ipſum: ⁊ vos exin /
c de amoueri. ¶ Allegabaṫ
aūt ꝓ parte vr̄a ꝙ facta vo /
bis donatio de predictis va /
lida exiſtebat: Quis illa ſub
ſaracenorum tunc exiſterent
poteſtate: quia non ſimplici /
ter ſed ſub conditione fuere
donata: videlicet ſi ad man⁹
fidelium deuenirent. In quo
caſu conceſſio poterat et de /
d bebat habere vigorem: quia

cū habeat: requiriṫ tradētꝭ ⁊ accipiētꝭ bona fides ſm
leges. ſm canones ꝟo ſola p̄ſcriptio. xl. an. locū hz. ⁊ ſē
p cū bōa fide. ſ. de p̄ſcrip. c. vl. Ber. cui⁹ fuit hec glo.
lz nō p oīa ad lr̄am quā hic ꝓpṫ ſuas remiſſiones po /
ſui: q̄s alibi facit ad eā: ⁊ vides ꝙ ſentit Ber. talem li /
bellū de cōſuetu /
dine admitti: et
ſatis eſſe poteſt
cum conſuetudo
ſit optima leguz
iterpres. ſ. de cō
ſue. cū dilectus.
et hoc etiam no.
Guil. in Spec.
de cauſa poſ. ⁊ p
pri. §. notandū.
ver. alie. ⁊. §. ſe.
in fi. Alij vt Lā.
dicūt ꝙ illi ſubtilitati ciuili ꝙ libell⁹ alternatiu⁹ nō re
cipiaṫ nō eſt ſtādū ſm canonicā equitatē. ad ħ. j. in fi /
ne. c. ⁊. ſ. de iudi. dilecti. de in inte. reſti. cōſtitut⁹. vbi
de hoc per Inno. ⁊ Hoſt. ⁊ p Hoſti. de elec. q̄relā. alij
dicūt ꝙ hic ⁊ in ſimilib⁹ nō fuit obiectuz: q: bn̄ fuiſſet
repulſa talis petitio ꝓpter rōnes allegatas in p̄n. glo.
⁊ ſic intelligūt p̄dictā decre. ꝯſtitut⁹. alij dicūt ꝙ vbi
actor incert⁹ eſt ex facto alieno: ⁊ nil ſibi pōt imputa /
ri tūc admittiṫ alternatiu⁹ libell⁹. ff. quoꝝ lega. l. j. §.
ꝙ aūt nōnūq̄. al's nō: ⁊ ſic ſoluūt ꝯria Rāfre. ⁊ In /
no. dicūt ꝙ vbicūq̄ qs ꝓbabiliṫ dubitat nō ſolū rōne
alieni facti: ſz etiā ꝓprij pōt in eodē libello plures ꝓ /
ponere actiōes. nec cogiṫ eligere: etiā ſi ſe nō cōpatian
tur. ⁊ ſic intelligaṫ decre. cōſtitut⁹. al's ſi nō eſt ꝓbabi
le dubiū eligere cogiṫ. ff. de tribu. ꝙ in heredē. §. elige
re. vbi plene de ħ. et adde qḋ dixi. ſ. e. li. de elec̄. vt qs
duas. Alij dicūt ꝙ licet iſte libell⁹ videaṫ ꝯri⁹ nō eſt:
q: rei vē. ⁊ publicia. nō ſūt ꝯtraria ſz diuerſa: cū ad eū
dē finē tēdāt. cū aūt tendūt ad diuerſū finē tūc habēt
locū cōtraria ⁊ hoc tenet Guil in ſpe. vt. ſ. ⁊ ſup hoc
adde qḋ dixi. j. de regu. iur. null⁹ plurib⁹. (remittit. iij. addi.
q. iij. offeraṫ. Io. an.) a ¶ Largitiōe. Sz p ħ nō ha /
bebat locū vēdicatio cū nō dicaṫ ꝙ traditio ſecuta fue
rat. C. de rei vēdi. l. ſeruū. vbi emptor nō traditū ſibi p
ſentē vēdicare nō pōt. ad idē. C. de here. vē. q̄ tibi. ff. de
rei vē. ſi ager. Sz dic illḋ verū in p̄uato: ſec⁹ in eccle /
ſia. C. de ſacroſan. ec. vt inter diuinū. et. ſ. de cōſue. c.
ij. vbi de hoc. ⁊ ex hac expſſione ſuccubuit abbas: vt. j.
patebit. (et ſic expſſa nocēt. ff. de regu. iu. expſſa. hanc addi.
aūt expſſionē nō tenebaṫ vt ple. no. dli. ob. c. ij. Io. an.
b ¶ Pertinere. Hoc verbū late ptz. ff. de ver. ſi. ꝟbū.
de fi. inſtru. iter dilectos. c ¶ Allegabaṫ. Scḋa pſp
poſitū fuit prio ꝓ parte hoſpitalarioꝝ ꝙ auus ipſi⁹ re
gis caſtrū curuarie cū ſuis finib⁹ infra quos erat loc⁹
de roſellis: pri⁹ hoſpitalarijs cōtulerat. rn̄ſuz fuit per
monaſteriū ꝙ talis donatio nō valebat: cū facta fuiſſꝫ
eo tpe q̄ res dōata erat in poteſtate hoſtiū in dominio
donatoris. ⁊ ꝓ hac parte facit: q: liber homo fundus
hoſtiū ⁊ q̄ natura fieri nō cōcedit in ſtipulatione ve /
nire non poſſunt. ff. de verbo. obliga. liber homo. et. l.
ſi ſtipuler. ⁊ ſi aliquid alicui ſit relictū qḋ ꝓpter quali
tatē relicti haberi nō potuit: nō tenet legatū: licet in /
terdum eſtimationē habeat cū diſtinctione legis. ff. de
lega. iij. fideicōmiſſa. §. ſi ſeruo. ꝯ hanc aūt allegatio /
nem mōaſterij allegabat hoſpitale vt ſeqtur. Io. an.
d ¶ Vigorē. Sez aduēiēte ꝯditiōe vt ſequiṫ. ⁊ reqriṫ
ad ħ. ff. de ac. emp. ⁊ vē. l. vl. ⁊ legatū: qḋ nō valet ſi le
getur ſub conditione valet cōditione aduenīēte. ff. de
leg. j. l. cetera in prin. ff. de condi. ⁊ demon. qui heredi.

ipſi donationi rerū donata-
a rum natura vel qualitas non
b obſtabat:et ſalubre ac lauda
bile quidem erat ſpectare ac
p̄ſtolari tp̄s quo illa chriſti
annorū dn̄o ſubderent̄: qua-
c d re mox cū peruenerūt ad ip-
ſos fuerunt ad vos totaliter
e deuoluta. Multū quoqꝫ di-
ſtabat an ipſi monaſterio de
Bonefac. vel p̄dicto mōaſte-
rio populeti: ab eodē rege fa
cta donatio fuiſſet q: et ſi liq̄-
bat: p̄dicta monaſterio popu
leti ab ipſo rege: ac ab illo ab
bati et conuentui de bonefa.
fuiſſe collata: nō tn̄ ob hoc cō
ſtabat dictū regē ipī monaſte
rio de bonefa. illa donaſſe vl'
mādaſſe donari. Nec pro eo
ꝙ voluit et ſtatuit vt edifica-
retur ibi monaſteriū: poterat
et debebat intelligi eum pre-
dicta vel eorū aliqua cōſtruē
f do monaſterio donauiſſe: cū
illa potiꝰ ſua videret̄ intentio
vt q: p̄fatū monaſteriū popu
leti tot et tantoꝝ bonoꝝ lar-
gitione ditabat: abbas ⁊ con
uentus ipius ꝓ ſua ſuorūqꝫ
ſalute: monaſteriū cōſtruere
tenerentur: preſertim q: mo-
naſterio qd nōdū erat: aliq̄ fi
g eri donatio nō valebat. Pre
miſſa vero cōceſſio facta mo-
naſterio d' benefa. ab abbate
⁊ cōuentu monaſterij popule
ti: nullū ꝓrſus ei videbat̄ af-
ferre ſuffragiū: pro eo potiſſi
me: ꝙ poſt lit. cōte. ⁊ ꝓceſſuʒ
iudicij facta fuerat: ſicut cla-
re patebat ex inſtrumēto p̄fa
to. vn̄ cū ius (ſi qd in p̄dict⁹
ipſi monaſterio de bonefa. ex
ꝯceſſione hmōi competebat)
in iudicio minime deduxiſ-
ſet (quia videri non poteſt il-
lud veniſſe quod poſtmodū
h accidit) ꝓnunciari vtiqꝫ ſup
petitis nō poterat ex eadem.
i ¶ Pro parte aūt altera di-
cebat̄. ꝙ cū rex ipſe ſua ꝓbi-
tate ac ſtudio ab infidelibus
loca conquiſiuerit ſupradicta
donatio aui vel patris ipius
prius facta de illis: cū ad cul
tum fidei peruenirēt: regē eun-
dē quo ad hec ſic per eū poſt-
modū acq̄ſita: obligare n̄ po-
tuit cū ſua ꝓpria facta eſſent
⁊ viderent̄ ab alijs bonis he
k reditarijs ſepata. Porro pre
fata ꝯceſſio facta monaſterio
de bonefa. a monaſterio po-
puleti: licet hoc acceptū iudi
ciū cauſeqꝫ ꝓceſſum interue-
nerit: ꝓdeſſe tn̄ ⁊ valere debe
bat cum pro actore qd de iure
ſuo ex cā idonea q̄uis ſupue
nienti appeat: ſatis ſufficere
videat̄ ſatiſqꝫ eſſe ſi (ꝓut fua
l tur in reo īterſit ipiꝰ tp̄e ſnīe)

in fi. et. l. qui ſub cōditione. ¶ Natura. Vel qualitas q: res donata nō erat liber homo: vel res ſacra: vel religioſa vel ineſtimabilis. ff. de ver. ob. inter ſtipulanteʒ. §. ſacrā. reges enī qui ſpūalia poſſidere non poſſūt nec illa poſſunt donare et recipientes ſunt ſacrilegi. xvj. q. vij. ſiquis deinceps.

b ¶ Laudabile. quaſi diceret nec ex virtute conditionis debuit infringi donatio q: erat laudabilis ⁊ honeſta.

c ¶ Dor. C. de ſa. ſan. ec. vt inter diuinū: ⁊. ſ. dixi. in quarta glo.

d ¶ Ipſos. Scilicet chriſtianos

e ¶ Multum. Bonus aduocatus hoſpitalariorū. Prio ꝯfirmauit ius ipoꝝ. Secundo impugnat ius monachorū. Additio (iuxta doctrinā Iſidori prius eſt vt noſtra firmemus deinde obiecta confutemus. Io. mo.) duplici rōne. Et hec eſt p̄ma. dicebāt hoſpitalarij: monachi non oſtendūt donationē regis: vt in libello dixerunt: dicebāt monachi ſatis eſſe ꝙ oſtendebāt donationeʒ factam a rege monaſterio populeti. et ab ipſo monaſterio populeti monaſterio de bonefa. rn̄debat hoſpitalarij multū diſtare: vt ſequit̄.

f ¶ Donauiſſe. Bene dicebāt: q: nullo verbo poſito in donatiōe facta monaſterio populeti patebat fuiſſe hanc voluntatem donantis: ꝙ locus de roſellis daretur monaſterio de bonefa. et ecce qd ſeq̄tur cum illa ⁊c̄. Addi. (alle. Inno. C. de do. ꝓmiſ. l. j. ad ideʒ. ff. de verb. ob. ſi ita ſtipulatus. §. griſogonus. Io. an.)

g ¶ Nō valebat. Ad hoc de eccle. edi. ad audientiā. ij. vbi de hoc: de deſpon. impu. ad diſſoluendū. et. xxxij. q. ij. qd nō formatum. Io. an. Additio (dicebant. Inno. ⁊ Io. mo. ꝙ in. l. ſi ſeruitus. §. fi. ff. de ſer. vr. pre. et. l. ſeruos. ff. de lib. cau. non querit̄ ius in re ſed perſonalis obligatio. Io. an. (

h ¶ Accidit. Et ideo alia interpellatione opus eſt. ff. de iudi. non poteſt. et. l. ſolemus. iudex ergo nō poſſet ex alia donatione ꝓnunciare: ex qua actū nō fuit: vt in predicta. l. ſolemus.

i ¶ Pro parte autē altera. ſ. monaſterij de bonefa. ⁊ hec eſt tertia pars: et bene allegaſſent hic monachi ſi res donate nō ꝑtinuiſſent ad regnū: quia nil diſponere potuiſſent: ſʒ quia ad regnū ꝑtinebāt: licet illa nō poſſideret ius qd ī eis habuit dare potuit. ff. de fun. do. ſi fundū. maxime ſub conditione: vt. ſ. et ad hoc obligare potuit ſucceſſorē vel male allegabāt mōachi ex eo ꝙ conditionalis obligatio bene aſtringit ſucceſſorem. inſti. de ver. ob. §. ex conditionali. ff. de proba. pactum.

k ¶ Separata. Bonorū ſeparatio non habet locum niſi in certis caſibus no. ff. de ſepara. l. j. (in. j. glo. dicunt quidā ꝙ hic nō dicebatur ipetrata ſeu facta imo q: ſimplicit̄ patris hereditatem adiuit vna cenſetur ſua ⁊ patris hereditas. ff. de vulga. ⁊ pup. ſed ſi plures. §. filio. Ioh. an.)

Qn̄ bonoꝝ hʒ locum

Additio

l ¶ In reo. Quid ſi rem petitā tp̄e lit. cōteſt. poſſideat: ſʒ tp̄e ſnīe ſine dolo deſijt poſſidere: abſoluit̄: ſi ꝟo tēpore litis cōteſt. non poſſideat. et tempore ſnīe poſſidet condemnat̄ ff. de rei ven. ſin aūt. §. j. ff. ad exhi. l. tigni. §. ſiqs ſ. de excep. c. pe. Sicut ē ex cauſa ſuperueniente poſt lit. conteſta. abſoluitur vl' cōdemnatur reus: ſic videt̄ in actore. (in caſu conuerſo ſcilicet cum deſinit actor habere ius ꝙ habebat tempore lit. conteſt. diſtinguitur: q: aut ex facto ꝓprio. et tn̄c non abſoluit̄. ff. de rei ven. ſi poſt acceptū et de condi. fur. ſi ſeruus furtiuus. ſo. ma. ſi cōſtan. §. ſi. Io. an.) vt ex cā poſt lit. cōte. ſupuenienti ſibi debeat reus cōdēnari: ſed hoc non eſt veruʒ: vt. j. ptʒ: et pōt eſſe ratio: quia qui agit ex certa cā maxime poſt li. conteſt. mutare illā nō pōt nec aliam allegare: cū ſup alia cōteſtatio nō ſit facta. et ita ex cā illa ex qua actū eſt debet ferri ſnīa: ſed reus qui conueniebat̄ ſi nō poſſidebat tp̄e litis cōteſt. hoc dicere debuit. et fuiſſet abſolutus ſi id conſtitiſſet: imputet ergo ſibi quia tacuit. ff. ad exhiben. tigni. §. ſi quis. ⁊. §. ceterum. et de hoc. ſ. de excep. c. pe.

a ¶ Sed ad hoc. Quarta ps in qua rn̄detur ꝙ duo ꝓ
xime dicta. b ¶ Ceteꝝ. Rn̄de ad ſecundū de quo di/
xerat in ver. porro Jo. an. ¶ Speciali. Jn libello ex
preſſa vt hic. puta ex cauſa donationis facte a rege Jo
han. an. ¶ Poſtea. i. poſt litis ꝯte. ex p̄dicta cā.
e ¶ Alia. Pura
q2 petebatur res
ex caſu donatio/
nis. modo petit
ex cauſa venditi
onis forte facte
poſt lit. cōteſt.
f ¶ Similis: vt
cū peteret ex cā
donationis facte
a rege. modo fit
fides de donati/
one facta ab alio
puta monaſterio
populeti: vt hic
allegabat. ergo
ſimilis cauſa: ſʒ
ab alia perſona
⁊ alijs loco et tē
pore. ⁊ his q̄ cō/
mittant cauſaʒ.
g ¶ Tūc. ſ. tpe
li. cōteſt. Jo. an.
h ¶ Obnoxiuʒ.
Talis generalis
libellus i pſona/
libus actiōibus
nō debet admit/
ti. ſ. de libel. ob.
c. vlti. tn̄ valet ſi
recipiat. ⁊ ſibi i/
putet reus q̄ cāʒ
nō fecit exprimi
in libello. C. de
anna. excep. ſi ex
multis. Jn reali
bus cōmunit ad
mittit. ff. de ex/
cep. rei iud. ſi ma
ter. §. eadem. et
l. ſed an eadem.
§. actiones. ⁊ de
hoc plene. ſ. de li
bel. ob. c. ij. ⁊. ff.
ꝺ edē. l. j. Jo. an.
i ¶ Quoniam.
Et ſic proximuʒ
dictū trib9 rōni/
bus ꝓbat Jo. an.
k ¶ Judicium.
ac ſi iuſte petijſ/
ſet: dūmō iuris
ordo fuet in iu/
dicio q̄ fuari de
bet. ⁊ ſnīa tenet
ꝯtra eū ⁊ ꝓ eo: li
cet feratur cōtra ius litigatoris. niſi fuerit appellatum
ij. q. vj. §. diffinitiua. ſ. e. titu. cum inter vos.
l ¶ Nec etiā. Scd̄a rō. m ¶ Cōſcientia. Si eni gene
raliter dixerit eū obnoxiuʒ: ⁊ illū iudex tpe ſnīe obno/
xium reperit: ſi eū abſoluerit: cōtra ꝯſciētiā iudicaret.
⁊ in hoc caſu ex abſolutoria ſnīa ꝑpetuo ⁊ ex oī cauſa

paraṫ exceptio rei iudi. (ff. de excep. rei iudi. ſi maṫ. §. eandē Jo. an.) ſʒ nō ſic cū ex certa cā petijt: quia tunc tm̄ ex illa cauſa paraṫ exceptio. de cā poſ. c. vl. ⁊ dixi. ſ. i magna glo. ¶ Non prodeſſet. Tertia ratio. Additio
o ¶ Judicio. Videṫ h̄ ꝙ ſi iudex ꝯdēnet reū ex ſuper
uenienti cā cedeʒ
probationes ha
bite in primo iu
dicio valeant in
alio inſtituto ex
eadem cauſa cō/
trarium tenetur
quia noua ē cau/
ſa: ⁊ nouum iu/
dicium. vnde cū
ſint lite nō cōte.
recepti: q̄ntū ad
hoc nō deberent
valere. iuxta illā
regulam: Teſtes
recepti lite nō cō
teſta. nō valent.
Sup hoc poſſet
forſan dici vt tra
ditur. ſ. de teſti.
preſentata. C. e.
l. vl. Ber. vł dic
ꝙ generalis illi/
us negatio q̄ ſe
negat obnoxium
intelligitur con/
teſtata lite ſuper
omni obnoxita/
te: etiam poſtea
emergenti. (hoc Additio
placet Joh. mo.
dicit Archid. ꝙ
ſm iuris ſubtili/
tatem iſta nō va
lent: quia ſuper
eo ꝙ nō erat nō
videtur facta li/
tis cōteſta. Ar.
ff. de arbi. l. de
his. ff. de ex. rei
iudi. l. ſi ex teſta/
mento. Nec ſuf/
ficit ꝙ ſit in po/
tentia vel in ha/
bitu. ff. de iudi.
nō quēadmodū.
⁊. l. nō poteſt. et
de auro ⁊ argē.
le. l. ſi ita. ſʒ hoc
eſt de equitate:
vt dicit tex. j. eo.
in fi. Jo. an.) vel
dic ꝙ hec verba
ſunt allegatio ꝑ
tis: nec ponunt
iuſ

a ꝓferēde. ¶ Sʒ ad h̄ ps ve/
ſtra rn̄dit: ꝙ cū tā ſupradicti
aui donatio q̄ʒ locoꝝ acqui/
ſitio p̄miſſoꝝ fuerint noīe re
gni facte. memoratus rex do
nationē ſeruare hmōi teneba
b tur. Ceterū p̄dicta monaſte/
rij populeti cōceſſio: mōaſte/
rio de bonefac. auxiliari non
poterat in hac parte: q2 cum
c quis egit ex aliq̄ certa et ſpe/
d ciali cauſa: ⁊ poſtea ſiue alia
e
f ſiue ſimilis ei quam expoſuit
accidit videri non pōt illa in
iudici deueniſſe: cum iudex
g tūc ꝓſpicere ac attēdere de/
beat diligēter an ex ea oīno
eadē que prius exp̄ſſe extitit:
vtpote q̄ tunc etiaʒ cōpeteret
actoris intentio ſit fundata.
Secus aūt cū egit vel petijt ī
genere: nullius certe vel ſpe/
cialis cauſe faciēs mētionem
videlicet q2 generaliter forte
h ꝓpoſuit aliquē obnoxiuʒ eſſe
ſibi: vel ad ſe iure dominij vł
quaſi rē aliquā ꝑtinere: tunc
enī hoc p̄cipue eſt inſpiciēdū
iudici: an ſufficienter vel mi/
nime de iure vel intentiōe cō
ſtet actoris e vnde ſi de hoc ex
cauſa etiam poſtmoduʒ acci/
denti liqueat: poteſt et debet
iudex (etiā ſi appareat minꝰ
iuſte a principio fore actum)
ſuū exinde animū informare
i quoniā ⁊ ſi petitum fuerit in
debite: nō ob hoc tamē minꝰ
k valuit: ⁊ tenuit iudiciū ſubſe
cutū. nec illius acta vel geſta
ꝓpterea minus valida extite
l rūt. nec etiā iudex ip̄e cogni/
ta taliter veritate: ꝓnunciare

in contrariū poſſet cū libera
m n cōſciētia ⁊ ſecura. Non ꝓdeſ
ſet etiā multū reo ſi tūc forte
in ip̄m ex hmōi ſupuenienti
cauſa cōdēnatio nō ferretur:
o cū mox alio inſtituto iudicio
foret ex illo merito ꝯdemnan
dus. vnde ⁊ ſi actori ſuam ex
ſupueniēti cā intentionē ſuf/
p ficiat fundauiſſe: cuʒ egit ali/
qua cā ſpecialiter nō exp̄ſſa.
ſecus tn̄ eſt ſi certam ⁊ ſpecia
lem in ſua petitione ſubiūxe/
rit: niſi poſtmodū intētioneʒ
ſuā ex eadē ꝓſus quā prius
q exp̄ſſit: ⁊ tunc etiā cōpetenti
cauſa fundarit. Quare cum
memoratus abbas mōaſterij
de bonefac. ꝓpoſuerit ſepe fa
tum locuʒ de roſel. cum ſuis
terminis ad ip̄m monaſteri/
um: ex p̄dicti regis largitiōe
ſpectare: nec de aliqua facta
ip̄i monaſterio ſuper hoc ab
eodē rege conceſſione docue
rit: oſtenderit aūt donationē
quondā factaʒ illi de his ab
abbate ⁊ ꝯuentu monaſterij
populeti: q̄ nec in ſua petitio
r ne fuerat exp̄ſſa: nec etiaʒ añ
facta: nullum ꝑfecto cōmo/
dū ex ea reportare debebat.
s ¶ Prefatus igiṫ cardinał
premiſſis omnibꝰ ⁊ alijs que
t hincinde fuerūt ꝓpoſita dili
genter auditis: ac vtriuſqꝫ ꝑ
v tis meritis equa iuſticie lan/
x ce diſcuſſis: prudenter atten/
dit id qḋ p̄dicti abbas ⁊ con
uētus de bonefac. propoſue
rūt: intētionē videlicet acto/
ris ex his q̄ poſt lit. cōte. acci
dūt poſſe fundari: eaqꝫ debe

p ¶ Egit. Reali vł pſonali: vt dixi ſup ꝟ. obnoxium.
q ¶ Tunc: Jd eſt tempore litis conteſtate Jo. an.
r ¶ Ante. ſ. ante petitionē: vel litē ſup ea cōteſt.
s ¶ Prefatus. Jtaqꝫ quinta pars.
t ¶ Diligēter. xxx. q. v. c. vl. v ¶ Lance. ſ. c. ti. c. j.
x ¶ Attendit. Reperit quaſdā ex allegationibus.

a re in iudiciū deuenire tūc lo/
cū hr̄e(ſicut cōgrue allegatū
eſt ſupra) videlʒ qñ ex certa ⁊
expſſa cauſa ſpecialiter nō eſt
actū. Ex his enī q̄ poſt incho
atum iudiciū eueniunt qñ cā
a fuit expoſita ſpecialis: nec de
bet nec pōt iudicis animꝰ ad
ꝓferēdā ſniam informari: qꝛ
cū certe cauſe facta eſt mētio:
vtpote donatiōis. vel vēditi/
onis aut alteriꝰ ſpālis: opor/
b tet incepti iudicij tp̄s attendi
vt liquido cognoſcat̄ an tūc
interfuerit actoris: ꝓpter illa
q̄ ſpecialē comitant̄ cauſam ⁊
neceſſario eſſe debent. veluti
locus ⁊ tp̄s et hmōi que ſunt
ſollicite attēdēda ⁊ ſine q̇bus
c cā vacua ⁊ inualida cenſeret̄.
Sed cū eſt in genere abſq̧ ali
cuiꝰ cauſe declaratione petitū
non ſic oportet accepti iudicij
tp̄us inſpici qꝛ nō requirunt̄:
nec ſunt oportuna: nec attēdi
d poſſūt hmōi comitātia in hoc
caſu. Et lʒ aliq̇bꝰ curioſis (q̇
de his q̄ nō multū expediunt
e ſepe diſceptāt (alit̄ forſan ap/
pareat: qñ actuʒ eſt cā aliqua
f nō expſſa: vtilius tn̄ videt̄ ne
gocia tali expediri cōpendio:
quā ꝑ quandā exactā ſubtili
g tatē longo diſpēdio ꝓrogari:
p̄ſertim cū nōnulla ꝓ vtilita
te cōmuni ꝯtra iuriſ aſperita
tē ex equitatis manſuetudine
h tolerari noſcant̄. vnde idem
cardinalis cōſiderans qꝫ ipſi
abbas ⁊ cōuentꝰ de bonefac.
nō ꝓbauerūt largitionē ſuꝑ
his regiā legitime ſibi factaʒ
ex q̄ ſpecialiter vos impetere
i videbantur: ab hmōi eorun/
dem abbatis et ꝯuentꝰ impe/
titione: de mādato nr̄o preha
bito fratrum nr̄orū conſilio:
vos duxit ſentētialiter abſol
k uēdos. Nos igit̄ cardina
lis eiuſdē ſniam ratam habē/
tes: eā auctoritate ap̄lica con
firmamus. Bonifacius. viij

Si ex pluribus iudicibus vl̄ arbitris vnus alijs preſenti/ bus ⁊ mandantibus per ver ba pluralis numeri ferat ſen/ tentiam tenet ſentētia: electio autem pronuncianda eſt per verba ſingularia. hoc dicit. Johan. an. ca. IIII

l m Cum ab vno arbitrorū vel iudiciū alijs p̄ntibꝰ ⁊ mā

---

a Specialis. Vt in caſu nr̄o. b Tp̄s. Et locus:
⁊ hoc vult dicere ſi peto rem ex cauſa donationis: lʒ de
tēpore ⁊ loco non adiecerim: qꝛ cū donationē neceſſario
comitant̄ tēpus ⁊ locus: mihi non ꝓdeſt ſi poſt li. cōte.
mihi donet̄ eadem res cum de certa donatione oportue
rit itelligi certis
loco ⁊ tp̄e facta.
Si autē rem pe
to iure dominij
vel q̄ſi: hic etiā ſi
poſt li. ꝯteſt. ius
acq̇ro: ferē ꝑ me
ſnia. ff. de rei vē.
ſi autē. j. rñſo: et
.§. j. cū enī nullaſ
ſpecialis domi/
nij cauſas exp̄ſſe
rim: non ſunt ibi
cōcomitantie cer
torū loci et tp̄is:
⁊ ideo nō eſt vis
quo loco vel tp̄e
dominiū añ ſen/
tentiaʒ ꝑuenerit
ad me. c Cen
ſeretur. ſcʒ dona/
tio vel venditio
vel alia cauſa ex
preſſa merito cē/
ſetur inualida:
qꝛ in dubio regu
lariter ꝓnunciat̄
ꝯ actorē. s̄. de ꝓ
ba. ex lr̄is. cū enī
nō ſit ꝓbata ven
ditio certis loco
⁊ tp̄e facta: et ſic
ſit dubiuʒ an añ
li. ꝯteſta. vel poſt
fuerit facta ſuc/
cūbet: ⁊ ſic inua/
lidum eſt ꝓbari
actori cauſā ſine
tēpore. Et no. ꝑ
hanc lr̄am q̧ ta/
bellio i inſtrumē
to debet apponere locum contractus. Quidā tamen di/
cunt locum ſolū de cōſuetudine apponi: cū de iure cau/
llelo tum nō ſit. Sed dic cōtra (Idem Hoſt. in queſtionibꝰ
ſuis. j. q̄ſtione in fi. Idē Guil. de inſtru. edi. §. poſtremo
al's incipit inſtrumentū. ✠. q̇d ſi locus. ⁊ in. ✠. ibi ſe. tra
ctat̄ an tabellio poſſit reficere ⁊ locum apponere. Joh.
an.) ꝑ hanc lr̄am et per decre. s̄. de ꝓba. q̄m̄. ibi loca de
ditio ſignando ⁊c̄. ad hoc. ij. q. viij. libellorū (que eſt. l. iij. ff. ꝺ
accu. ⁊ licʒ lex illa in libello accuſatoris requirat locū ⁊
mēſem ſaltē in libello ꝯuētionali nō ſit. vñ dicit hic In
nocen. q̧ actor nō habet exp̄mere in libello diē aut locū
ꝯtractꝰ ſicut nec teſtis exp̄mere diē: de fi. inſtru. cū Joh.
niſi iudex ex cauſis certis id fieri faceret vt preal. decre.
cū Johes in fi. inſti. de accu. §. curare. Johā. an.) C. de
itio contrahen. ⁊ cōmit. ſtipu. l. optimam (ad fi. vbi de hoc.
⁊. C. de tabula. generalis. li. x. ⁊ vi. q̧ dixi de fi. iſtru. iter
ſuper. ✠. facilius. Jo. an.) s̄. de teſti. ex tenore. s̄. qui fi.
ſint legiti. per tuas. video q̧ teſtis deponit de loco. s̄.
de teſti. cum cauſam. j. ⁊ in iuribus ſuperius allegatis.
ſed par eſt probatio inſtrumentorum et teſtium: de fi/
de inſtru. cum Johes. C. eo. ti. in exercendis. ergo et ta/
bellio conſcribere debet locū: papa forte confecit inſtru/
mentū in loco in quo non potuit (ſuper hoc vi. vi. q̧ no.
in Spe. de inſti. edi. §. reſtat. ✠. ⁊ no. q̧ tabel. et. ✠. ſeq̄n.
Jo. an.). d Comitantia. ſ. locus ⁊ tempus.
e Diſceptāt. Quod faciendum non eſt. s̄. eo. lib. de re
nun. c. j. de here.
c. ij. C. de ſum. tri
ni. l. nemo.
f Expreſſa. ſ.
Quod eſt quādo
actum eſt cauſa
expreſſa: vt veni
ant cōcomitātia
tempus ⁊ locus:
⁊ licet forte de iu
re ſtricto id verū
eſſet: de equitate
dicamus contra
rium. ff. ad. l. ac/
quil. ita vulnera
tus ad finem: et
equitas ſcripta
rigori prefertur.
C. ꝺ iudi. placuit
arg. bo. de ſimo.
licʒ heli. et. c. per
tuas Jo. an.
g Prorogari
Ad hoc. s̄. eo. li.
de offi. delega. ſi
is cui Johā. an.
h Noſcantur
Pone exempluʒ
.j. de reruʒ ꝑmu.
c. vno ⁊c̄.
i Huiuſmo/
di. Quaſi di. ſi ex
alia cauſa agant
rei iudicate non
obſtabit ſenten/
tia. s̄. de iudi. ex
aminata. C. ꝺ pe
ti. here. heredi/
tas. ff. de excep.
rei iudi. ſi mater
.§. j. ⁊. l. et an ea
dem (⁊ ſic vno reſpectu vtilius eſt cauſam exprimere ꝑ
hec iura alio reſpectu vtilius eſt non exprimere ꝑ hanc
decre. Jo. an.) k Noſi gitur. ſexta pars.
Cum ab vno. Primo ponit dictum. Secundo
ipſius determinationeʒ. ibi: Oportet. Tertio cau/
ſam determinationi diſſimilem. ibi: Licet. Dubitatio de
cre. huius fuit ex eo qꝺ dicit lex q̧ ex pluribus arbitris
aut omnes debent ſententiā dicere: aut nullus. ff. de ar/
bi. l. item ſi vnus. in. §. item ſi plures. ſed ſatis omēs vi
dentur dicere cū vnus alijs preſentibus ⁊ mādantibus
per verba pluralis numeri ſententiaʒ dicit hoc idem te
nebat Accur. ff. de arbi. l. ſicuti. (⁊ ꝺ hoc in Spe. de ar.
.§. fi. ✠. pone ergo. vbi inuenies q̧ hic poſuit Arch. de
azo. ⁊ ſocio. Jo. an. l Judicium. Ordinariorum vel
delegatorum. fit igitur hec equiparatio inter iudices ⁊
arbitros ad idem de offi. delega. vno delegatorum licet
interdum ſit grandis differentia. s̄. eo. ti. ca. vlti. s̄. eo.
lib. de arbi. c. ij. cum ſi. m Et mandantibus. Ergo
ſi alij preſentes eſſent ſed non mandarent ſecus: ⁊ ſuffi
cit ita eſſe ſcriptum. ff. qui ⁊ a quibus. l. proſpexerit. vj.
q. iij. ſcriptum eſt. ⁊ ſic taciturnitas non habetur hic ꝓ

Addi.

Equitas pre fert̄ rigori

Addi.

Diuiſio

Addi.

Equiparat̄ arbitri et iudices

a dantibus ſcripta ſentētia re/citatur: habetur perinde ac ſi ſimul eſſet ab om̄ibus reci/b tata. ¶ Oportet tamen vt is qui recitat non vtatur ver/bis ſinglaris numeri: ſed pluralis vt dicat: Nos tales iu/dices vel arbitri pronunci/amus ſeu ſtatuimus in hunc d moduz: ¶ Licet ſecus in electione ſeruetur: in qua (vt cēſeatur euidentius vnica ⁊ cō/munis) eſt ab vno vice om/nium: ſiue per compromiſſum ſiue per ſcrutinium proceda/tur electionis pronunciatio: e per verba ſingularis nume/ri facienda. Idem.

Ponit tres caſus nullitatis ſententie: et a primo vnum caſum excipit. hoc dicit. Johā. an. ca. V.

Et ſi ſententia diffiniti/ua poſtq̄ȝ ſcripta fuerit: debeat a iudice nō ab alio ꝺſcripti f recitatione proferri: alias nec

mādato. ⁊ facit. ī. ꝺ regu. iu. is qui tacet. ⁊ quod ibi dixi. nec enī in ſentētijs ꝓcedit ratihabitio ſicut in alijs acti bus. de hoc. ix. q. ij. c. j. ş. de his que fiunt a prela. cum nos. caute ergo facit is pro quo lata eſt ſentētia ab vno ſolo recitata. ſi de mādato aliorū poſſit fidē facere ſicut de ſententia. ⁊ facit quod nota. ş. de offi delega. cū in iure.

a ¶ Scripta. Quod dic vt. ī. c. px. b ¶ Opor/tet. Neceſſitatez importat. al's enī ſi per verba ſin/gularis numeri pronunciaret haberet locum ille . §. Itē ſi plures. quod verum in/telligas niſi col/lege qui tamē ħ poſſent cmomiſiſ ſent illi vices ſu/as non ſolum in recitando: ſed etiam in ꝓnunciando. tūc enī ille verbis ſingularis numeri vteret. Interdū tamen verbū opor/tet. honeſtatē deſignat. xxv. q. j. c. j. vbi de hoc.

Verbum oportet

Per verbū ſtatuo pro/fertur ſnia diffinitiua

c ¶ Statuimus. Per hoc enī verbum ſtatuo bene profertur diffinitiua ſententia. ş. de ver. ſig. in his.

d ¶ Electione. De hoc dic vt. ş. dixi de elec. ſicut cum eo. li. Sed quid dices: cōpromiſſum fuit in tres vt deberent eligere: qui ſecedentes in partē poſtea redierūt di/centes ꝙ cōcordauerunt ⁊ cōmiſerunt vni electionē ⁊ ꝓnunciationē illius de quo ꝯcordauerant: qui eligit ticiū Alij duo reſiſtunt dicentes ꝙ non de illo: ſed de Seio fuerat concordatum: querit̄ an debeat illis duobus credi. Et Hoſti. qui dicit hāc queſtionē fuiſſe de facto in eccleſia Lugduneñ. plene eam tractauit. ş. de ꝓba. ter/tio. ⁊ dixit ibi ſe inter cardinales obtinuiſſe credendum eſſe illis duobus: tum quia magis credendū eſt duobus q̄ȝ vni: ⁊ quia duobus creditur donec contrarium ꝓbe/tur ⁊ vt fraus euitetur: al's qui ꝓnunciaret ſemꝑ poſſet ius ſuum ſubtrahere illi in quem cōmuniter concordaſ ſent: ⁊ quia facultas probationū non eſt anguſtanda: ş vt lite nō conteſta. quoniam. ⁊ quia impoſſibile eſt alio modo probari: in quo caſu etiam interdum heretico creditur. C. de here. quoniam multi. in fine. et conſpiratori ş. de teſti. cog. c. vlti. Item cum de conſcientia alicuius querit̄: creditur vni ſoli ſcilicet quia aliter probari non poteſt: de homi. ſignificaſti. ver. fi. et ad hoc bene facit ipſa decre. tertio. ⁊ ſic dixi intelligendā decre. cum dile/cti. de elec. vt illi tres vel duo deponant: ⁊ de cōſenſibus aliorum ⁊ de proprijs. In contrarium videbatur ſcilicez ꝙ credendum eſſet tertio tanq̄ȝ a duobus ad id officiū deputato. argu. ff. ſi meſ. fal. mo. di. l. j. ş. de teſti. cog. preterea. nec videtur credendum duobus: cum videan/tur in ſuis teſtimonijs ſingulares. iij. q. ix. pura. de elec. cum dilecti. de accu. cum dilecti. Item videntur illi te/ſtificari de proprio facto: ⁊ ſic non ſunt teſtes idonei. C. de teſti. l. omnibus. iiij. q. iij . §. Item in criminali. ver. Item nullus idoneus. ſed negari non poteſt quin iſti duo poſſint probare ſaltē diſſenſum tertij. ſcilicet ꝙ ipſe tertius pronuncians non conſenſerat in illum: nec de il/lo fuerat ordinatum. concilium tamē eſt tutum ad has fraudes euitandas: ꝙ ipſi compromiſſarij habeant ta/bellionem: ⁊ ſcribi faciant publicum inſtrumētum quo/modo deliberantur: ⁊ ordinant de tali eligendo: ⁊ com/mittunt illi ſocio vt eligat et pronūciet: aut ipſi idem ſcribunt et ſigilla apponant: vt ſcriptura ⁊ ſigillum obuient contrarium aſſerenti. j. q. vij. ſaluberrimum. xxvij q. j. omnes femine. C. de nō numera. pecu. auc̄. ꝯtra qui propriam. Que/rebat enim ibi Hoſtien. an ipſi compromiſſarij ex quo deliberaſ ſent et conſenſiſ/ſent in aliquem poſſent mutare voluntatem. Et dixit ꝙ nō: quia vicē capituli ta/les obtinent: vn/de talis conſen/ſus habet ſaltez vim ſcrutinij pu/blicati. ş. de elec. publicato.

e ¶ Singula/ris. No. ad que/ſtionem que fuit de facto. Epiſcopus compromiſſarius ad eligendum abbatem ratione dignitatis ſic locutus eſt in plurali: Nos talis epiſcopus Bononieñ. compromiſſarius ⁊c. opponebatur ꝙ non valebat electio: quia facta per ver/ba pluralis numeri: non credo hoc nocere hic: quia ve/re eſt vnica ⁊ cōmunis ex quo fit per vnum ſolum: nec habet locum hec decre. vt per te vides. Quid dices in collationibus habebit ne in illis locum hec decre. vt ſi ad plures ſpectat collatio: neceſſe ſit eam fieri ab vno: et per verba ſingularis numeri non credo? (Idem ar/chi. ş. eo. lib. de elect. ſicut. cum inducit ꝙ epiſcopi con/ſueuerunt ſic de ſe loqui. de conſecra. di. ij. reuera. ✠. for te dicis. ⁊. ca. in chriſto patre. circa princi. ✠. de natura. ⁊. ✠. hoc autem. xiij. q. ij. q̄ȝ prepoſterum. ✠. idem nobis ⁊. lxxiij. diſt. per totū. ⁊ fa. ꝙ ſcripſi poſt Hoſti. de bap. c. j. ſuper. ✠. te. fa. ī. de pe. c. ij. in fi. Johā. an.) dico enim vt dixi. ş. de elec. ſicut cum. ⁊ vbi non habet locum de/cre. quia propter. non habebit hic locum ſed in collati/onibus non habet locum decre. quia propter. ergo nec iſta. ad idem. ī. de preben. cum in illis. ⁊ quod dixi. ş. de elec. c. vlti. (eo. li. in vlti. glo. Jo. an.)

Nota

Addi.

Et ſi ſententia diffi. ¶ Sunt due partes. Prima ponit dictum regulare et caſum exceptuz cui dat ſimile. Secunda ponit regulam bimembrem. Secun/da ibi: Sententia. Johannes an. poteſt aliter ſumma/ri ſm Zen. Sententia in ſcriptis per iudicem et non per alium et ſedendo regulariter debet ferri. hoc dicit Domi. No. ꝙ ſecus de interlocutoria. ſed huic contra ş. de proba. quoniam contra falſam. Solutio interlo/cutoria bene debet redigi in ſcriptis vt ibi: ſed non eſt neceſſe ꝙ proferatur vel recitetur de ſcripto: poterit er/go iudex interloqui: et poſtea interlocutoriam illam ta/bellio rediget in ſcriptis: nec eſt etiam de neceſſitate ꝙ redigatur inſcriptus: ſed alias non creditur iudici: niſi id pateat per ſcripta actorum vt ibi.

Diuiſio

f ¶ Proferri. Quid ſi iudex nouiter excecatus eſt vel neſcit legere. (de hoc per Compoſt. de conſuetu. ad no/ſtram. et in Specu. de ſenten. prola . §. ſequitur in prin. Joħ. an.) cum tales iudicare poſſint. ff. de iudi. cecus. vbi de hoc. C. de iudi. l. certi. Solutio vel deleget cauſe diffinitionem alteri: vel faciat per alium legi petitionez et allegationes partium: et per ſeipſum ab alio inſtru/

Queſtio

Addi.

nomē ſnīe mereatur habere:
a nec ab ea ſit appellare neceſ/
ſe: ep̄o tamen (quem ꝓpter di
gnitatis prerogatiuā amplio
b ri conuenit honore fulgere)
ſententiā ab eo ferendam: li/
c cebit (ad inſtar illuſtriū pſo/
narum) per alium recitare.
⁋ Sententia quam ſcriptā
d edi a iudice litigatoribus nō
e recitari: vel quā ab ipſo ſtan
f do non ſedendo proferri cō/
g tingit nullius eſt penitus mo
menti. De appellationibus.

A nno.iij.in cōci.lugdunēſi.
Appellans ad papam in iu/
dicio vel extra appellare de/
bet in ſcriptis: et cauſam ex/
primere ⁊ apoſtolos petere: ſi
vult ⁊ petit appellatus prin/

ctus proferat verba diffinitionis cauſe.ſcilicet condem
Addi. no vel abſoluo vt faciunt poteſtates italie (⁊ hoc pla/
cet Accur. C.de ſenten.ex.peri.reci.l.fi. in.j.glo. Sed
vt dicit Arch. Idem faciunt cardinales ⁊ auditores cu
rie.⁊ cōiter hodie oēs iudices Jo.an.) qđ tñ Hoſti.nō
approbat in ſum
ma.e.ti.§.qualiter
Iudices tñ de/
bent eſſe littera/
ti et habere peri
tiā canonū.ſ. de
cōſan.⁊ affini.c.j.
a ⁋ Neceſſe.ij.
q.j.in p̄mis in fi.
et.l.ſtatutis. C.
de ſen.ex pi.re.l.
j.ij.⁊.iij.ff. de ar
bi.l. non diſtin/
guemus.§.q ſi.ſ.
eo.ti.c.j.nec cōfir
maret talis ſnia
p ap.nec ob.ff.rem ra.ha.l.iij.§.falſus.quod dic vt no.
Addi. ſ.e.c.j. (appellatio vo.lz in hoc caſu nō habeat effectū
ſuſpendendi vel extinguendi: habet tñ effectū deuoluen
di ſm Joh.mo.⁊ Archi.de hoc ⁊ an ſimul poſſit appel
lans ꝓſequi iniuſticiā ⁊ nullitatē per Inno.⁊ Hoſti.ſ
de ap.dilecto Joh.an.) b ⁋ Conuenit.ſ.de offi.dele.
ſane.ij.ſ.eo.li.eo.ti.c.ij.i.de here.inquiſitores.⁊.c.vlti.
i.de priuile.c.vl.i.de ſen.excō.q₂ piculoſum cū ſimilib₉.
c ⁋ Illuſtrium.C.de ſen.ex peri.reci.l.ij.⁊ in auc.de il/
Addi. luſtri.⁊ qui ſuper eos ſunt.§.ſancimus igit.coll.v. (ibi
no.glo. quicunq₃ gradus magiſtratuum et vi. ſatis in
Spe.de iuriſdi.om.iudi.in.j.⁊.ij. colū. Jo.an.) habes
ḡ caſum in quo iudex nō recitat p ſe ſniam. Sunt ⁊ ca/
ſus in quibus valet ſnia ſine ſcripto: vt cū breues ſunt
Addi. cauſe (⁊ tñ in eis de calūnia iurat qđ dic vt in Spe.de
iura.calū.§.ij.v.quid ſi cauſa. Jo.an.) ⁊ maxime viliū
perſonarum. Et breuis poterit dici duoꝝ aureoꝝ.ff.de
do.l.j.⁊.l.p̄ce.in fi. Inſpiciat aūt q̄litas perſonaꝝ ⁊ re
linquatur iudicis arbitrio. ff.de iure deli.l.j.ſ. de offi.
delega.de cauſis.vel inſpiciatur conſuetudo loci vel fo/
ri.xj.diſt.conſuetudinis. Item cum epiſcopus de cauſa
ciuili iudicat iter clericos ſuos.xj.q.j. ſi quis cū clerico.
⁊ hoc habes.C.de ſen.ex peri.re.auc.niſi. Itē in caſu.ſ.
cū preſes depoſito officio ꝯuenit vt reddat adminiſtra
tionē.i auc.vt iudices ſine quoquo ſuffra.§.neceſſitatē.
Itē cū papa p ſe ꝓnunciat. valet enim ſnia licet nō tu/
lerit eā in ſcriptis.ip̄e enī ſolutus eſt legibus.C.de legi.
digna vox. ⁊ q₂ eius p̄ſentia oēm ſupplet ſolennitatem
C.de teſta.l.oim. Itē ſm quoſdā valet ſentētia lata in
cauſa m̄rimoniali ſine ſcripto p decre.ſ. de teſti.alberi/
cus.⁊ h̄ videt ibi tenere. Ber. Jo. Goff. Inno.⁊ Ho
Addi. ſti.(.⁊ Phil.alternatiue tñ. Jo.an.) intelligit q ibi bñ
fuerit ſnia lata in ſcriptis: ſed nō publicis.⁊ h̄ teneas p
Clemē.de ver.ſig.ſepe circa fi.de hoc in Spe. de ſentē.
ꝓla.§.iux.ver.nōvalet. Vel dic diſtinguendū an iudex
ꝓcedat ex officio an in figura iudicij: vt i p̄mo caſu tene
at ſnia ſine ſcriptura in ſcđo non: vel an ꝓcedat in figu
ra iudicij vtraq₃ parte preſente: an altera contumaciter
abſente vt in primo valeat: in ſecūdo nō. Et hoc dixit
veriſſimū.allegat.ſ.vt lite non conte.c.j.⁊.c.quoniam.
Item ſm Jo. et Lau.qui hoc no.ij.q.j.in primis in fi.
de cōſenſu partium poteſt ſentētia fieri ſine ſcripto: ſed
Ber.⁊ Hoſti.contra: vt.ſ.de offi.deleg.de cauſis.fate
tur tamen ibi Hoſti. q partes bñ poſſent iudiciario or
dini renunciare: ita q nec locus eſſet libello: nec ꝓbatio
ni ſententie: ⁊ de plano inquireretur veritas ⁊ mādata

ſua daret: vel aliter vt ſibi videretur ordinaret.ff.de of/
fi.ꝓcon.nec quicq̄.§.de plano.et.C. de tempo.ap.l.fi.
ſed q iudicādo et pronunciando omittatur ſcriptura:
dicit fieri non poſſe. Et dant doctores conſilium q iu/
dex in ipſa ſententia dicat in his ſcriptis.C. de teſtamē
tis.auc.hoc iure
C.de fi.inſtru.cō
tractus. Et di/
cunt quidam ali
ter latam ſenten
tiam nonvalere.
C.de ſen.ex peri.
re.l.ij.et vltima.
quod non eſt ve/
rum.ſufficit eni
q in ſcriptis fe/
ratur vt hic. ar.
C.de teſta.l.cum
antiquitas.§.fi.
(de hoc in Spe. Addi.
de ſen. ꝓla.§.iu/
xta.ver.non valet etiā.⁊ an preſumatur in ſcriptis lata
ibi no. Et videas etiam q no.in Spe.de ap.§.j.ver.et
notabiliter Joh.an. d ⁋ Edi. Nō cures ſi aperta ſit
vel clauſa: ⁊ habes hoc.C.de ſen.ex peri.reci.l.j.arg.cō
tra.i.ti.ꝓxi.appellatio ibi ſoluitur Jo.an.
e ⁋ Stando. In caſibus in q̄bus proceditur ſimplici/
ter: ⁊ đ plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij.dic vt in Cle
men.de verbo.ſig.ſepe.circa finē glo. Jo.an.
f ⁋ Sedendo. Sedere debent enim iudices non ſolum Iudex ſede
cum diffinitiue ꝓnunciant: ſed etiam cum res que agi/ re debet iu/
tur plenam cognitionem deſiderat.ff. quis ordo in bo/ dicando
norum poſſeſſionem ſeruetur.l.ij.§.dies. in auc. vt ab
illuſtri. ⁊ qui ſuper eos ſunt.§.ſancimus igitur.coll.v.
in auc.đ iudi.§.ſedebūt.col.vj.xxiij.q.j.paratus.ibi ſe
des me iudicare ⁊c.iij.q.iij.ſpaciū.ver.a ꝓcedēre. Quid
ſi ſedebat in alta turri vel pallatio: ⁊ partes erant infe/
rius? Dic q valet ſententia: potuit enim tuitionem ſibi
loci ꝓuideri ſi forte timebāt. (de hoc.C.de ſentē.ex peri.
reci.l.j.⁊ in Spe.de ſen.ꝓla.§.iuxta.v. quid ſi pronun
ciat.⁊ omnino vide q ibi dicam ⁊.v.ſe. et per Hoſti.in
p̄al.§.qualiter.eo.ti.poſt prin. Jo.an.) arg.ſ.de ſpon.
cum locum.de elect.bone.j.ff. de acqui.poſ.l. q meo.§.
ſi venditorem: ⁊ argu.C.vbi ſena. vel cla.l.iij. ante me/
diū.ad hoc.ſ.eo.lib.de offi.delega.c.ſtatuimus.et.i.de
here.c.vlti. Et idē poſſumus dicere de eo qui ſup equū An ſedens
ſedendo tulit ſententiam ſcilicet q ſententia valeat: licz ſup equo fe
enī non videatur ſedere: videtur tamen quaſi ſedere.ff. rēs ſniam
de ſeruitu.ruſticorum.l.qui ſella.de homi.dilectus.⁊.c. valeat
ſignificaſti. Alij contra.C. de ſententia et interlocutio.
prolatam.ij.q. vj.§. diffinitiua in principio. talis enim
non videtur ſedere ſed baiulari.C.de offi. eius cui man
da.eſt iuriſdi.l.honorati. Et nota quod dicitur de ſedē
do: intelligunt doctores q iudex in ſede ſua ſedere de/
beat ⁊ non ſtare (anima enim ſedendo et quieſcendo fit Addi.
prudentior: ⁊ Hieronymus ſup Danielem.viij.c.ibi an
tiquus dierū ſedit ſic dicit: Sedens deſcribit vt matu/
ritas ſententie comprobetur. Jo.) vñ quid ſi in culo do
leret q ſedere non poſſet. Item quid ſi in ipſa ſede nec Si q̄s dole
ſederet nec ſtaret ſed iaceret: ſatis forte fuit de mēte iu/ ret culo
ris q ſedere intelligatur: ſi ſit in ſede ſua de plano iu/
dicando quocunq₃ modo ibi moretur (dedi remiſſio/ Addi.
nes.ſ.de dila.c.ij.ad.l.voluit.ff.de inter. act.et ad ſpe.
de dila.ad fi. Jo.) tñ primū tene q₂ minime ſunt mutā/
da que interpretationem certam ſemper habuerunt.ff.
de legi.l.minime. Jo.an. g ⁋ Domēti. Ita q nec eſt
appellare neceſſe.ſ.ꝓximo reſponſo.